

કુલની પાંખડીથી હીરાનું જીગર કપાઈ શકે છે

સામે બહુ જ મોટું લીલુછમ ઘટાટોપ વૃક્ષ છે. લીલા અને નાના નાના પાંદડાઓથી ડાળીઓ ભરેલી છે. જ્યારે હવાના જેકા આવે છે તો લટકેલી શાખાઓ જુમી ઉઠે છે. મેનો મહીનો હતો, સૂર્યના કિરણો ભર બપોરે ગરમી વરસાવી રહ્યા છે, ચારે તરફ બપોરનું આકમક વાતાવરણ હતું. ત્યાં અમૂક જાનવરો અને ઇન્સાનો તેના છાયામાં ઠંડક માટે આવી જતા. એવા ધાળા બધા વૃક્ષો છે જે સરકના કિનારે ચાલ્યા ગયા છે. તે વૃક્ષ પર લાલ અને સફેદ કુલની માળા જેવું વૃક્ષની વર્ષ્યે વર્તુળ બનાવીને એટલા બધા અસંખ્ય ખીલેલા હતા કે બસ જોતા જ રહી જઈએ. ઇન્સાની ફિક જ્યારે અલ્લાહની કુદરતની તરફ અકલની લહેરથી આ તરફ આવી જાય છે તો તાજજુબ અને આશ્રયમાં એટલા માટે દુબકી લગાવે છે કે ક્યાં આવી તીવ્ર ગરમીની મૌસમ બપોરથી લઈને સાંજ સુધી આગ વરસાવતી રહે છે અને ક્યાં આ નરમ અને નાજુક પાંખડીઓવાળા કુલ કેવી રીતે બાળતી અને ધગધગતી કિરણોને હસીને ગળે મળી રહ્યા છે. આદમી અને જાનવર આ ગરમી અને તડકામાં થોડીવાર આરામ કરવા માટે રોકાયેલા હોય છે. માથા પરથી પરસેવો ટપકી રહ્યો છે અને આ કુલ કેવા ખુશીના ગીત ગાઈ રહ્યા છે. અથવા તો તેના બનાવનારના વખાળ કરી રહ્યા છે. સાચું છે કે ઈજટેમાંથી ઝિદેન (એટલે કે બે વિરોધાભાસી વસ્તુઓનું ભેગા થવું) અશક્ય છે. પરંતુ કાંઈદે મુત્લક માટે દરેક ચીજાનું વુજુદ શક્ય છે.

હુઝરત ઈશ્રાહિમ(અ.સ.)થી લઈને હાર્દને મક્કી સુધી માલુમ નથી કે કેટલાય આશ્રયજનક એવા બનાવો આ ફાની દુનિયામાં બની ગયા હશે જે ઈતિહાસના પાનાઓ પર ક્યાંક ગુમ થઈ ગયા અથવા સમયના શાંત પરંતુ ઝડપી વહેણમાં વહી ગયા હશે જ્યાં કુલની નરમ અને નાજુક અને ખુશનુમા પાંખડીઓએ ધગધગતા અંગારાઓને પરાજય આપીને તેને કચડી નાખ્યો છે. દેખતી આંખ હુકીકતોને અજવાળામાં લાવીને જોવે છે. ઈમામ અલી(અ.સ.)નો ઈશ્રાદ છે કે જ્યારે ઈતિહાસનું પાનું ફેરવો તો સમજી લ્યો કે તમે એ જ સમયમાં, એ જ જમીન પર, એ જ માહોલમાં, એ જ લોકો સાથે ચાલી રહ્યા છો. ઈતિહાસકારોને જુંદગી બક્ષવાવાળી કરબલાના બનાવોમાં એ બનાવ અને હુદેસાની પાસે થોડીવાર ઉભા રહીને જોઈએ. એક હળવી મુસ્કુરાહુટ જે છ મહિનાના અલીના હોઠો પર જાહેર થઈ હતી કેટલાય પત્થર દિલ ઇન્સાનોને પરાજિત કરીને એવો ઈતિહાસ બનાવ્યો જેની વિગતની હેઠળ હજારો ઈલાહી રહેસ્યો કે જે તેમાં છુપાયેલા હતા જાહેર થઈ ગયા.

ઈશાદ બારી તથાલા છે કે “અમે તેઓ પર એહસાન કરીશું જેઓને આ જમીન પર કમજોર કરી દેવામાં આવ્યા છે અને અમે તેમને ઈમામ બનાવીશું અને અમે તેમને આ જમીનના વારિસ બનાવીશું” અને એક બીજી જગ્યાએ આ વિરાસતનો પરિચય આમ કહીને કર્યો છે કે “આ જમીન અને આસ્માન તમામ અલ્લાહની મીરાસ છે અને જેને ચાહે તેને આપી દે અને પછી કુઅની મજૂદમાં વારંવાર પુનરાવર્તન છે કે તે રહીમ છે, માફ કરવાવાળો છે, ગની છે, પોતાની મખ્લુકને ચાહવાવાળો છે, ઇન્સાનને મોટા મોટા દરજા દેવાવાળો છે, મહાન અને ઉચ્ચ દરજાઓ પર સ્થાપિત કરવાવાળો છે. ઇન્સાન ધમંડ અને અભિમાનથી બચતો રહે જેના પરિણામે કમજોર બંદાઓને તેના જુલ્મ અને સિતમ સહન કરવા પડે છે. ઇન્સાનને સ્વતંત્ર જરૂર બનાવ્યો છે, ઈઞ્ચિત્યાર જરૂર આપ્યા છે, પરંતુ તેના ઈઞ્ચિત્યારોની સાથો સાથ કાનુનની પાંદડી લગાવી છે. અલ્લાહ તબારક વ તથાલાના કાનુનની સ્થાપના માટે પોતાના ખાસ બંદાઓને તેમની નૂરાનીયતને જે તેમની મૂળભૂત ખિલ્કત છે તેમને માટીના શરીર આપીને જમીન પર ઉતાર્યા. આ સિલસિલો દુનિયાની બનવાની સાથે જ શરૂ થઈ ગયો હતો અને જમાનો જ્યાં સુધી પોતાના ભવિષ્યને વર્તમાનના સાંચામાં ઢાળતો રહેશે હકતથાલાના વલી તેના ખલીફા તેની જમીન પર, વસીઓ પર, તેની મખ્લુક પર, તેના બંદાઓ પર તેની તરફથી પોતાના વિલાયત અને ખિલાફતના હોદાની ફરજોને અંજામ દેવા માટે ગૈબતની નૂરાની ભવ્ય સ્થાનેથી અંજામ દેતા રહેશે અને તેના હિદાયતી ઈશ્રાદો, એહકામ અને કુર્અનના ફરમાનોની તરફ અક્કલમંદ અને નેક તીનત લોકોને એવી રીતે ફિક્ની દાવત

અનુસંધાન પાનાનું ૩૦ ઉપર...

ગિર્યાની અજમત

ખુદાવંદે આલમે ઈન્સાનોની હિંદાયત અને હુંમેશાની નજીત માટે અશરકુલ અંબિયા અકમલુલ રોસોલ અને શ્રેષ્ઠ મળ્યાલુક તથા કાએનાતની બિલ્કતના સભબ હજરત મોહમ્મદ મુસ્તિફા(સ.અ.વ.)ને દીને મુકદ્દસે ઈસ્લામની સાથે નિયુક્ત કર્યા. આં હજરત(સ.અ.વ.)ને આખરી નબી અને આપના દીનને આખરી દીન અને આપની લાવેલી કિતાબ કુઅનિ મજૂદને આખરી આસ્માની કિતાબ ગાણાવી એટલે કે આં હજરત(સ.અ.વ.) પછી ન તો કોઈ નબી આવશે અને ન તો દીને મુકદ્દસે ઈસ્લામ પછી કોઈ દીન અને ન કુઅનિ મજૂદ પછી કોઈ કિતાબ આવશે. હવે ઈન્સાનની હિંદાયત માટે કયામતની સવાર સુધી ન તો કોઈ રસૂલ આવશે અને ન કોઈ દીન અને શરીઅતા.

હજરત મુરસલે આજમ(સ.અ.વ.)એ ‘જલાલે મોબીન’ ‘ખુલ્લી ગુમરાહી’ના માહોલમાં લોકોને વાસ્તવિક ખુદાની તરફ દાવત આપી અને દીને મુકદ્દસે ઈસ્લામની તરફ બોલાવ્યા. અંધકારમાં રેહવાવાળાઓએ પ્રકાશની, જહેરની આદત ધરાવનારા લોકોએ આબે હ્યાતની પુરે પુરી મુખાલેફત કરી અને વિરોધ કરવાના જેટલા રસ્તાઓ અને કાવતરાઓ ઈસ્તેમાલ કરી શકતા હતા તેટલા કર્યા. પરંતુ આં હજરત (સ.અ.વ.)ની તખ્લીગ અને દીને ઈસ્લામમાં એ અસર હતી કે દિલ પરિવર્તન થતા ગયા. લોકો મુસલમાન થતા રહ્યા. એ દિલોના દરવાજા ખુલ્લી ગયા જે ખૈબરના દરવાજાથી વધારે સખ્ત હતા. પરવરદિગારની મારેફતના બગીચાઓ દિલોની વાદીઓમાં બિલતા રહ્યા અને જોત જોતામાં અરબનો પુરો માહોલ બદલાઈ ગયો. જે મક્કાની અંદર કાફલાઓ લુંટવામાં આવતા હતા તે મક્કા સ્વચ્છ અને સલામતીનું કેન્દ્ર બની ગયું. લોકોના સ્વભાવ બદલ્યા, આદતો બદલી, સ્વાર્થવૃત્તિની જગ્યાએ કુર્બાનીની વાતો થવા લાગી, ખુરેજીના બદલે ફિદાકારીની ચર્ચા થવા લાગી, માલને લુંટવાવાળા માલ લુંટાવવા લાગ્યા. ટૂંકમાં પુરો સમાજ બદલાઈ ગયો. એવો જબરદસ્ત પલટો આવ્યો કે બોલતા જાનવરે પોતાની હૈવાનીયત છોડીને ઈન્સાન બની ગયો.

પરંતુ બની આદમનો જુનો કણૂર દુશ્મન શૈતાન અને નેકીઓના દુશ્મન ‘નફ્સે અમ્મારા’ને આ પરિવર્તન ગમ્યું નહીં. શરૂઆતથી જ દીને ઈસ્લામની વિરુદ્ધ સાંજીશો શરૂ થઈ. કાવતરા કરવાવાળા હિમાગો એક-બીજાની નજીક થયા, દુશ્મનીના મનસુબા બનાવવામાં આવ્યા, રસ્તાઓ નક્કી કર્યા, સમય મુકર્રર કરવામાં આવ્યો, ‘મસ્જિદ ઝેરાર’નું નિર્માણ કરવામાં આવ્યુ, રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.)ને રાતના અંધકારમાં ઉટ પરથી પછાડીને ખત્મ કરવાનું કાવતરૂ ઘડવામાં આવ્યુ. ઈસ્લામના દુશ્મનો સાથે સાંદ ગાંઢ બાંધવામાં આવી અને પોતાના મનસુબા પર અમલ કરવા માટે રસૂલે ખુદા (સ.અ.વ.)ની આંખો બંધ થવાનો ઈન્ટેજાર કરવા લાગ્યા. આ મનસુબાને અમલી રૂપ દેવા માટે ઓસામાના લશકરથી દૂરી ઈખ્તેયાર કરવામાં આવી. રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.)ના વારંવાર ઈસ્રાર કરવા છતા તેઓ ઓસામાના લશકરમાં શામિલ થયા નહિ અને મદીનાની ગલીઓમાં પણ દેખાતા ન હતા.

જેવી રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.)ની આંખ બંધ થઈ, જુના મનસુબા પર અમલ કરવાનું શરૂ થઈ ગયું. સકીફામાં પંચાયત ગોઠવાણી, જનાબે જહરા(સ.અ.)ના ઘરનો દરવાજો સણગાવવામાં આવ્યો, હજરત અલી(અ.સ.)ના ગળામાં રસ્સી બાંધવામાં આવી, જનાબે જહરા(સ.અ.)ને શહીદ કરવામાં આવ્યા, હજરત અલી(અ.સ.)ને એકલા પાડી દેવામાં આવ્યા, ખુદા અને રસૂલની વિરુદ્ધ દીનમાં વ્યક્તિગત અભિપ્રાયોને જગ્યા દેવામાં આવી, હલાલ અને હરામના નવા કાયદાઓ ઘડવામાં આવ્યા, બિદાતોને સુન્નતોનો દરજો આપવામાં આવ્યો, સુન્નતો કરતા બિદાતો પર વધારે અમલ કરવામાં આવ્યો, ધીમે ધીમે દીનનો એવો નકશો બદલાયો, ઈસ્લામના વર્તુળમાં રહીને તેઓ કે જે એક બાજુ કુર્બાનની તિલાવત પણ કરતા હતા અને બીજી તરફ શરાબ અને શબાબ જેને દીને ઈસ્લામમાં હરામ અને નજીસ અને શૈતાની અમલ ગાણવામાં આવ્યું હતુ તેના પર અમલ કરવા લાગ્યા અને પોતાની જુંદગીમાં જાએજ ગણી લીધુ. યકીદ કે જે ઈસ્લામી ઈતિહાસનો ફાસીક અને દુરાચારી પાત્ર છે તે શરીઅતની આ

તમામ હુદોને તોડીને ખલીકાએ રસૂલ બની ગયો. લોકોએ આ યજીદનો સાથ આપ્યો. અમૂક તેના સિપાહીઓ બનીને કરબલાના મૈદાનમાં આવી ગયા. અમૂક લોકો હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)થી અલગ રહીને ખામોશી પૂર્વક પોતાના દિલોમાં યજીદ(લા.) પ્રત્યે કુણી લાગણી રાખતા હતા. રસૂલના નવાસા ઉપર અબુ સુફ્યાનના પોત્રને અગ્રતા આપવા લાગ્યા. અસહાબ અને તાબેદીનો અત્યાર સુધીના તમામ ફેરફારોને એવી રીતે શરારો થઈ ગયા કે દીને ઈસ્લામનો અસલી ચેહરો ઢંકાઈ ગયો અને એક એવો ઈસ્લામ સમાજમાં પ્રયત્નિત થવા લાગ્યો કે જે ખુદાએ નાઝિલ જ કર્યો ન હતો.

રસૂલે સક્કલૈન(સ.અ.વ.)ના નવાસા હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) જે નવાસએ રસૂલ(સ.અ.વ.) હોવાની સાથો સાથ જમીન પર અદ્દાહણી હુજજત હતા, દીને ઈસ્લામના મુદ્હાક્રિય હતા, તેમણે દીનની હીજાગત માટે એ પગલું ભર્યું જેના લીધે આજ સુધી દીને ઈસ્લામ જીવંત છે. ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)એ તેના માટે પોતાના આખા કુટુંબની અને વફાદાર અસહાબની શાહાદત કબુલ કરી. લોકોએ રસૂલ(સ.અ.વ.)ના નવાસા અને તેની આલ અને અસહાબને એવી બેરેહમી પૂર્વક શહીદ કર્યા કે જેની મિસાલ દુનિયાના હિતિહાસમાં નથી. આ કરબલાનો બનાવ અમૂક મહીના અને વરસનું પરિણામ નથી પરંતુ એ જુદ્ધમો જોરની પરાકાણા હતી જે રસૂલે ખુદા(સ.)ના બાદ શરૂ થઈ ગયો હતો.

જાલિમ અને જાનીરને જુદ્ધમો જોર કરતી વખતે ફક્ત તાકતનો નશો સવાર હોય છે તેના પરિણામનો હુરગીઝ વિચાર નથી કરતો પરંતુ જ્યારે તેના જુદ્ધમની ચર્ચાઓ થવા લાગે છે તો જાલિમ અને જાલિમ પ્રત્યે હમદર્દી રાખવાવાળાને બહુ જ ખરાબ લાગે છે. તે આ પ્રકારની ચર્ચાઓને કોઈ પણ સ્વરૂપમાં પસંદ નથી કરતા.

દીને મુકદસે ઈસ્લામનું બાકી રહેવું એ ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ની શાહાદતથી જોડાયેલું છે. અજાદારી એટલે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની શાહાદત અને તેમના તથા તેમના ખાનદાન પર થવાવાળા તમામ જુદ્ધમોનો ઝિક છે. જ્યારે દિલ આ પ્રકારના મજાલીમ સાંભળીને અસરગ્રસ્ત થાય છે તો આંખોમાંથી આંસુ નીકળી આવે છે. આ આંસુ જાલિમોને ગમતા નથી. આ કારણે અજાદારી અને ગિર્યાનો વિરોધ કરવામાં આવ્યો.

હજરત રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.) અને અઈમમાં માસુમીન (અ.મુ.સ.)ની સામે ક્યામત સુધીની તમામ પરિસ્થિતિઓ હોય છે. તેમને માલુમ હતુ કે એહુલેબૈત(અ.મુ.સ.)ના ફજાએલ અને મસાએબ ઉપર ખાસ કરીને હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના ફજાએલ અને મસાએબ ઉપર પાંદીઓ નાખવામાં આવશે. એ છતા કે આ જ ફજાએલ અને મસાએબ ઈસ્લામની જંદગીનું કારણ છે. આ હજરતોએ ગિર્યા અને મસાએબના ઝિકને બાકી રાખવા માટે એવી વ્યવસ્થા કરી દીધી કે આ સિલસિલો ક્યામત સુધી શરૂ રહે. હજરત ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)થી મોહબ્બત કરવી, તેમનો ગમ મનાવવો, તેમની મુસીબતો પર આંસુ વહાવવા સુન્નતે રસૂલ છે અને સુન્નતે રસૂલથી મોહુ ફેરવવું એ સ્પષ્ટ ગુમરાહી છે.

રસૂલ(સ.અ.વ.)ની તીવ્ર મોહબ્બતઃ

જી હજરત રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.)એ ફરમાવ્યું:

અય ઈમરાન દરેક ચીજની દિલમાં એક જગ્યા હોય છે પરંતુ જે જગ્યા આ બર્ચયાઓ (ઇમામ હસન અને ઈમામ હુસૈન)ની મારા દિલમાં છે તે બીજા કોઈની નથી

ઈમરાને અર્જ કરીઃ શું બધુ આ બર્ચયા જ છે. ફરમાવ્યું:

અય ઈમરાન જે તમે નથી જાગતા તે તેનાથી વધારે છે. ખુદાએ મને તેમની મોહબ્બતનો હુકમ આપ્યો છે (કામિલુજ્ગીયારાત, પ્રકરણ: ૧૪, હદીસ: ૨)

જી જનાબે અબુગુરે ગફકરીની રિવાયત છે: મેં જોયુ કે હજરત રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.) ઈમામ હસન(અ.સ.) અને ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ને બોસો લઈ રહ્યા છે અને ફરમાવી રહ્યા છે: જે હસન(અ.સ.) અને હુસૈન(અ.સ.) અને તેમની જુરીયતને ખુલુસતાથી મોહબ્બત કરશે, જહન્નમની આગ તેને નહીં બાળશે. ભલેને પછી તેના ગુનાહ રાણી રેતી જેટલા કેમ ન હોય, સિવાય એ ગુનાહ જે ઈમાનથી બહાર કાઢી નાખે (ઉપરોક્ત સંદર્ભ, હદીસ: ૪)

જી અબુહુલ્લાહ ઈબ્ને મસઉદાએ હજરત રસૂલે ખુદા (સ.અ.વ.)ને ફરમાવતા સાંભળ્યા:

જે મને મોહબ્બત કરતો હોય તેના માટે જરૂરી છે કે તે આ બંને બાળકોને મોહબ્બત કરે કારણ કે ચોક્કસ અલ્લાહ તાયાલાએ તેમને મોહબ્બત કરવાનો હુકમ

આપો છે

(ઉપરોક્ત સંદર્ભ, હંડીસ: ૫)

કુઝ હજરત ઈમામ મોહમ્મદ બાકિર(અ.સ.)એ હજરત રસુલે ખુદા(સ.અ.વ.)થી રિવાયત કરી છે:

જે એ મજબુત રસ્સીથી મુતમ્સીક રહેવા ચાહે છે જેનો ઉલ્લેખ અલ્લાહ તાલાલે પોતાની કિતાબમાં કર્યો છે, તેના માટે જરૂરી છે કે તે હજરત અલી ઇને અધીતાલિબ(અ.સ.) અને હજરત હુસૈન(અ.સ.) અને હજરત હુસૈન(અ.સ.)ને પોતાના વલી માને કારણ કે ખુદાવંદ આલમ અર્શની ઉપર આ બંનેથી મોહિબત કરે છે

(ઉપરોક્ત સંદર્ભ, હંડીસ: ૬)

કુઝ હજરત ઈમામ જાફરે સાદિક(અ.સ.)એ હજરત રસુલે ખુદા(સ.અ.વ.)થી રિવાયત નકલ કરી છે:

જે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) અને ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) થી નફરત રાખશે તે કયામતમાં એવી રીતે આવશે કે તેના ચેહરા પર જરાયે ગોશેત નહીં હોય અને તેને હરગીઝ મારી શફાઅત નસીબ નહીં થાય

(ઉપરોક્ત સંદર્ભ, હંડીસ: ૭)

કુઝ અને કરીમમાં અલ્લાહ તાલાલા ઈશ્રાદ ફરમાવે છે:

અગાર તમે અલ્લાહથી મોહિબત કરો છો તો મારી પૈરવી કરો અલ્લાહ તમને મોહિબત કરશો

અલ્લાહથી મોહિબત માટે રસુલ(સ.અ.વ.)ની પૈરવી જરૂરી છે અને રસુલ(સ.અ.વ.)ની પૈરવી માટે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) અને ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ને મોહિબત કરવી જરૂરી અને આવશ્યક છે. રસુલ(સ.અ.વ.)ની મોહિબત તેમના નવાસાની મોહિબત વગર શક્ય જ નથી.

શહાદત અગાઉ રસુલે ખુદા(સ.અ.વ.)નું રડવું:

હજરત ઈમામ બાકિર(અ.સ.)ની રિવાયત છે કે અમીરુલ મોઅમેનીન(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

એક દિવસ હજરત રસુલે ખુદા(સ.અ.વ.) અમારા ઘરે આવ્યા. તે દિવસે ઉમ્મે અયમન એ અમારે ત્યાં દૂધ, ઘી અને ખજુર તોહફા તરીકે મોકલ્યા હતા. અમે આં હજરત (સ.અ.વ.)ની બિદમતમાં આ વસ્તુઓ

હજરત કરી. આં હજરત(સ.અ.વ.) એ તેમને ખાંધી અને પછી આપ(સ.)એ અમૂક રકાત નમાજ પડી અને નમાજના આખરી સજદામાં ખૂબ જ ગિર્યા કર્યું. આપના એહેતે રામના લીધે કોઈનામાં હિંમત ન થઈ કે આ રોવાનું કારણ પુછે. તે સમયે હુસૈન (અ.સ.) ઉભા થયા અને આપ(સ.)ના ખોળામાં બેસી ગયા અને કહું: નાના જાન! જયારે તમે અમારા ઘરમાં દાખલ થયા આપના આવવાથી જે ખુશી થઈ તે કોઈ ચીજથી નથી થઈ. પછી આપ રોવા લાગ્યા જેના લીધે અમે બધા ગમગીન થઈ ગયા. અત્યારે આપના રોવાનો શું સબબ છે?

ફરમાવ્યું:

તુરે નજર હમણા થોડી વાર પેહલા જીબ્રિલ આવ્યા હતા અને આ ખબર આપી ગયા છે કે તમે બધા કટલ કરી દેવામાં આવશો અને તમારી કટલાની જગ્યાઓ અલગ અલગ હશે

ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)એ પુછ્યું:

અમારી કબ્રો અલગ અલગ હોવા છતા અગાર કોઈ અમારી કબ્રોની ડિયારત કરે તો તેને શું સવાબ મળશે?

ફરમાવ્યું:

મારી ઉમ્મતના અમૂક ગિરોહ તમારી કબ્રોની ડિયારત કરશો અને તેના થકી બરકત હાસિલ કરશો. મારી ઉપર એ વાઞ્ચબ છે કે તું કયામતમાં તેમની પાસે આવીશ અને તેમને કયામતની સખ્તીઓથી અને ગુનાટોથી નજીત દેવડાવીશ અને ખુદા તેમને જન્મતમાં જગ્યા અતા કરશો

(કામિલુઝ્ઝીયારત, પ્રકરણ: ૧૬, હંડીસ: ૮)

હજરત રસુલે ખુદા(સ.અ.વ.)એ શહાદતની ખબર સાંભળીને માત્ર રડ્યા એટલું જ નહીં બલ્કે ખૂબ જ સખ્ત રડ્યા અને તે પણ નમાજના આખરી સજદામાં એટલે કે નમાજની હાલતમાં. આનાથી એ વાત સ્પષ્ટ થાય છે:

(૧) ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના મસાએબ પર રડવું એ સુન્નતે રસુલ છે.

(૨) માત્ર રડવું જ નહીં પરંતુ તીવ્રતા પૂર્વક રડવું એ રસુલની સુન્નત છે.

(૩) આ ગિર્યા ફક્ત આંસુની શક્લમાં ન હતું બલ્કે કાંઈક એવી રીતે હતું કે ત્યાં હાજર બધા લોકો તેનાથી મુજવણું હતા અને સવાલ કરી શકતા ન હતા.

(૪) આ રડવું નમાજની હાલતમાં હતું.

(૫) આ ગિર્યા-બુકા સજદાની હાલતમાં હતું. સજદો નમાજની મેઅરાજ છે અને ખુદાવંદે આલમથી નજીદીક થવાની મહાન મંજિલ છે.

(૬) નમાજની હાલતમાં ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના મસાએબ પર ગિર્યા કરવું એ નમાજને બાતિલ કરનારું નથી બલ્કે અદ્દાહની કુરબતનો સબબ છે.

(૭) જ્યારે શહાદત પેહલા રોવાની આવી હાલત છે તો શહાદત બાદ કેવી હાલત હશે

તમામ મળ્યુકોએ ગિર્યા કર્યું:

હુસૈન ઈબ્ને સુવૈરની રિવાયત છે: અમે યુનુસ બીન જબ્યાન, મઅકલ બીન ઉમર અને અબુ સલમા સિરાજ હુઝરત ઈમામ જાફરે સાદિક(અ.સ.)ની બિદભતે અકદસમાં હાજર હતા. યુનુસ અમારા બધામાં સૌથી મોટા હતા. તેઓ જ વાતચીત કરી રહ્યા હતા. વાતચીત દરમિયાન હુઝરત ઈમામ જાફરે સાદિક(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

જ્યારે હુઝરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ને શહીદ કરી દેવામાં આવ્યા, તેમના પર સાતેય આસ્માનોએ ગિર્યા કર્યું. જમીનના સાતેય તબક્કાઓએ રૂદન કર્યું. જમીન અને આસ્માનની વચ્ચે જેટલી પણ ચીજો છે બધાએ રૂદન કર્યું. એ મળ્યુકોએ પણ રૂદન કર્યું જે જન્નત અને જહન્નમમાં મુનકલીબ થઈ રહી છે. એ મળ્યુકોએ પણ ગિર્યા કર્યું જે જોઈ શકાય તેવી છે અને એ મળ્યુકોએ પણ ગિર્યા કર્યું જે જોઈ શકતી નથી. માત્ર ત્રણ ચીજોએ રૂદન કર્યું નહીં

યુનુસ એ પુછ્યું: એ ત્રણ ચીજો કઈ છે? ફરમાવ્યું:

બસરા, દમિશ્ક અને આલે ઉસ્માન બીન અફફાન
(કામિલુઝ્ગીયારત, પ્રકરણ: ૨૬, હંડીસ: ૭)

એક અન્ય રિવાયતમાં હુઝરત ઈમામ જાફરે સાદિક (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

અય જોરારાઈ! ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની શહાદત પર આસ્માને ૪૦ દિવસ સુધી ખુનના આંસુ વહાંવ્યા છે.

આ જ રિવાયતમાં આગળ જઈને આ રીતે ઈર્શાદ ફરમાવ્યું:

વ મા મિન્ અચ્નીન અહુબ્બ એલલાહે વ લા અભરતીન મિન્ અચ્નીન બક્ત્ત વ દમઅત્ અલચે વ મા મિન્ બાકીન યબ્કીહે ઈલ્લા વ કદ્ વસલ ફાતેમત(સ.અ.) વ અસાદહા અલચે વ વસલ રસુલલાહે વ અદ્દા હક્કના વ મા મિન્ અબ્દીન યુહુશરો ઈલ્લા વ અચ્નાહો બાકેયતુન ઈલ્લલા બાકીન અલા જદ્દેયલ્ હુસૈન(અ.સ.) ફ ઈન્નાહુ યુહુશરો વ અનોહુ કરીરતુન વલ્ બેશારતો તીલકાહો વસ્સોર્ઝરો બયેનુન અલા વજ્હેહી વલ્ ખદ્કો ફીલ્ ફર્જે વ હુમ્ આમેનુન વલ્ ખદ્કો યુઅરજુન વ હુમ્ હોદાસુલ હુસૈન(અ.સ.) તહ્તતલ અર્શો વ ફી ઝીલ્લીલ્ અર્શો લા યખાફુન સુઅ યચ્મીલ્ હેસાબે યોકાલો લહોમુદ્ખોલુલ્ જન્નત ફ યઅભબન

ખુદાવંદે આલમને એ આંખ અને એ આંસુ સૌથી વધારે પસંદ અને મળ્યુબ છે જે હુસૈન(અ.સ.) પર રોવે. જ્યારે પણ કોઈ હુઝરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) પર ગિર્યા કરે છે તે જનાબે ફાતેમા જહરા(સ.અ.) સાથે સિલે રહુમ કરે છે અને ગિર્યામાં તેમની મહદ કરે છે. તે હુઝરત રસુલે ખુદા(સ.અ.વ.) સાથે સિલે રહુમ કરે છે અને તેણે અમારો હંક અદા કર્યો છે. કયામતમાં જે પણ બંદાને ઉઠાડવામાં આવશે તેની આંખો રડી રહી હશે પરંતુ મારા જદ ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) પર ગિર્યા કરવાવાળી આંખો તે દિવસે ઠંડી હશે, ખુશ ખબરીઓ તેનું સ્વાગત કરતી હશે અને તેના ચેહરાઓ ખુશ ખુશાલ હશે. લોકો હિસાબો કિતાબની સખ્તીઓમાં ફસાએલા હશે પણ આ લોકો મુત્મદીન અને આરામમાં હશે. લોકો હિસાબ અને કિતાબ માટે હાજર કરવામાં આવી રહ્યા હશે અને આ લોકો અર્શની નીચે અને અર્શના છાયામાં હુઝરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની સાથે વાતચીતમાં મળન હશે. તેમને હિસાબ અને કિતાબની સખ્તીઓનો કોઈ ડર નહીં હોય. તેઓને જન્નતમાં બોલાવવામાં આવતા હશે (પરંતુ આ લોકો વાતચીત સાંભળવામાં એટલા બધા મળન હશે) કે જન્નતમાં જવા માટે તથાર નહીં હોય

(કામિલુઝ્ગીયારત, પ્રકરણ: ૨૬, હંડીસ: ૮)

આ રિવાયત પર થોડું ધ્યાન આપો.

(૧) ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) પર ગિર્યા કરવુ એ ખુદાની નજીબીક ખુબ જ પસંદીદા અમલ છે.

(૨) આ ગિર્યા હઝરત ફાતેમા જહરા(સ.અ.) સાથે સિલે રહેમ છે. તેમની સાથે હુસ્ને સુલુક છે.

(૩) આ ગિર્યા હઝરત રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.) સાથે સિલે રહેમ છે.

(૪) આ ગિર્યા કયામતના મૈદાનમાં આંખોની ઠંડકનો સબબ છે.

(૫) આ ગિર્યા જન્મતની બશારત અને કયામતના મૈદાનમાં ખુશી અને આનંદનું કારણ છે.

(૬) આ ગિર્યા ઈલાહી અર્શના છાયામાં હઝરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) સાથે વાતચીતમાં મળન રેહવાનો સબબ છે.

(૭) આ ગિર્યા હિસાબ અને કિતાબની સખ્તીઓથી નજીતનું કારણ છે.

ચાર હજાર ફરિશતાઓ ગિર્યા કરી રહ્યા છે:

ફરિશતા ખુદાવંદે આલમની એ મખ્લુક છે જે હરગીજ ખુદાની નાફરમાની નથી કરતા. તેઓ માત્ર એ જ કાર્યને બજાવી લાવે છે જેમાં ખુદાવંદે આલમની ખુશનુદી અને મરજી હોય. ફરિશતાઓનો દરેક અમલ અલલાહનો પસંદીદા અમલ છે. ઈન્સાનની ખિલ્કતનો મકસદ ખુદાની ઈબાદત એટલે ખુદાની પસંદ પ્રમાણે અમલ બજાવી લાવવો.

જી હઝરત ઈમામ જાફરે સાદિક(અ.સ.)એ જનાબે ફુરૈલ બીન યસારને ફરમાવ્યું:

તમે લોકો ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) ની કબ્રની ડિયારત કરવા શા માટે નથી જતા? ચાર હજાર ફરિશતા ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) ની કબ્ર પર કયામત સુધી ગિર્યા કરતા રહેશે

(કામિલુગ્રેનીયારત, પ્રકરણ: ૨૭, હદીસ: ૩)

જી હઝરત ઈમામ મોહમ્મદ બાકિર(અ.સ.)ની રિવાયત છે:

ચાર હજાર ફરિશતા એવી રીતે રડી રહ્યા છે કે તેમના માથાઓ પર ઘૂળ અને માટી છે
(કામિલુગ્રેનીયારત, પ્રકરણ: ૩૭, હદીસ: ૪)

જી એક અન્ય રિવાયતમાં હઝરત ઈમામ જાફરે સાદિક (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

હઝરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની શહીદતના દિવસથી હઝરત કાયેમ(અ.સ.)ના જુહુર સુધી દરરોજ માથા પર ખાક નાખેલા ૭૦,૦૦૦ ફરિશતાઓ ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ને સલામ કરવા માટે આવે છે અને આવતા રેહશે

(કામિલુગ્રેનીયારત, પ્રકરણ: ૩૭, હદીસ: ૫-૬-૭-૮)

હઝરત ઈમામ મોહમ્મદ બાકિર(અ.સ.)ની રિવાયત છે:

ખુદાવંદે આલમે હઝરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની પવિત્ર કબ્ર પર માથા પર ખાક નાખેલા ૭૦,૦૦૦ ફરિશતાઓ નિયુક્ત કર્યા છે. તેઓ કયામત સુધી ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) પર ગિર્યા કરતા રેહશે અને નમાજો પદ્ધતા રેહશે. તેમની એક નમાજ ઈન્સાનોની ૧૦૦૦ નમાજો જેટલી છે. તેઓની નમાજોનો સવાબ અને બદલો એ લોકો માટે છે, જે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની પવિત્ર કબ્રની ડિયારત કરે છે

(કામિલુગ્રેનીયારત, પ્રકરણ: ૨૭, હદીસ: ૧૫)

જનાબે જહરા(સ.અ.) અને મલાએકાઓનું તીવ્ર રૂદ્ધન:

હઝરત ઈમામ જાફરે સાદિક(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

જ્યારે તમે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની ડિયારત કરો તો ખામોશ રહ્યો. અગર વાતચીત કરો તો નેક વાતચીત કરો. રાત અને દિવસના મુલાકાત મલાએકા જ્યારે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના હરમયાં દાખલ થાય છે અને ત્યાં હજાર ફરિશતાઓ સાથે મુલાકાત કરે છે, મુસાફેલો કરે છે પરંતુ રૂદ્ધની તીવ્રતાને લીધે જવાબ નથી આપતા. આ લોકો સૂરજ તુલબાનો અથવા તુલુંએ ફળનો ઇન્ટેગ્રાર કરે છે. તે સમયે તેઓ એકબીજા સાથે વાતચીત કરે છે

મલાએકા આ રીતે શીકીત સાથે ગિર્યા કરે છે અને તેમની પર રૂદ્ધન એટલું બધું છવાઈ જાય છે કે એકબીજા સાથે વાતચીત નથી કરી શકતા. જ્યારે વાત છે કે મલાએકા જે

માઅરેક્ટની સાથે હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની જિયારત માટે આવે છે તેમનું સખ્ત રોવુ તે તેમની મારેક્ટની અસર છે અને જેટલું હજરત ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.) ગિર્યા કરે છે તેની સામે મલાએકાનું રડવુ તો કશુ જ નથી. આ જ રિવાયતમાં આગળ જઈને હજરત ઈમામ જાફરે સાદિક(અ.સ.) ફરમાવે છે:

જ્યારે હજરત ફાતેમા ઝહરા(સ.અ.) ઈમામ હુસૈન (અ.સ.) ના જાએસેને જુઓ છે, તે સમયે તેમની સાથે ૧૦૦૦ નબી દોય છે, ૧૦૦૦ સીદીક દોય છે, ૧૦૦૦ શહીદ દોય છે અને દસ લાખ કર્દુભીન દોય છે. આ તમામ હજરત હજરત ઝહરા(સ.અ.) ના ગિર્યામાં તેમનો સાથ આપે છે. તેઓ ધૂસ્કે ધૂસ્ક ગિર્યા કરે છે. આસ્માનમાં કોઈ એક પણ ફરિશતો એવો નથી જે તેમના ગિર્યાની અવાજ સાંભળીને આંસુ ન વણાવતો હોય. જનાબે ઝહરા(સ.અ.) નું ગિર્યા શરૂ રહે છે ત્યાં ચુધી કે હજરત રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.) તશરીફ લાવે છે અને ફરમાવે છે: નૂરે નૂર તમારા ગિર્યાથી તમામ આસ્માનવાસીઓ તસ્બીહ અને તકદીસ છોડીને ગિર્યા કરી રહ્યા છે

(કામિલુજ્જીયારત, પ્રકરણ: ૩૭, દદીસ: ૧૮)

આ રિવાયત પરથી અંદાજો આવે છે કે જનાબે સયદા (સ.અ.) નું રોવુ આજે પણ શરૂ છે અને જ્યારે રોવે છે તો ધૂસ્કે ધૂસ્કે રે છે. ખૂબ જ દદ્દ સાથે રોવે છે. આનાથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે આટલા બધા દિવસો પસાર થઈ ગયા બાદ પણ હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)નો ગમ આજે પણ તાજો છે અને તેની અસર આજે પણ એવી જ છે જે કાલે હતી. રાત દિવસના પસાર થવાની અસર આ ગમ પર નથી થતી. આ ગમ કુઅનિ કરીમની જેમ હુંમેશા તાજો છે અને હુંમેશા પોતાની એક ખાસ અસર રાખે છે. આ ગિર્યાની વિરુદ્ધ કેટલાયે ફિત્વાઓ આવતા રહ્યા. લોકો સુધારણાના નામે આમા કેટલુયે ઓછુ કરવાની કોશિશ કરી પરંતુ બધા જ નિષ્ફળ થશે. આ ગમ હુંમેશા જીવંત અને કાયમ રેહશે. હુંમેશા તાજો રેહશે.

રિવાયતોથી સ્પષ્ટ થાય છે કે હજરત ઈમામ હુસૈન (અ.સ.) પર ફકત ઈન્સાનો અને ફરિશતાઓએ ગિર્યા નથી કર્યુ પરંતુ જીનાતોએ ગિર્યા કર્યુ છે અને નૌઠા તથા મરસીયા પણ કર્યા છે.

(કામિલુજ્જીયારત, પ્રકરણ: ૨૮)

જાનવરોએ રૂધન કર્યુ છે. કબુતરોએ ગિર્યા કર્યુ છે અને કાતિલો પર લાનત મોકલી છે.

(કામિલુજ્જીયારત, પ્રકરણ: ૩૦)

ધુવે રૂધન કર્યુ છે.

(કામિલુજ્જીયારત, પ્રકરણ: ૩૧)

ગિર્યાનો સવાબ:

જ્યારે ગિર્યાના સવાબના બારામાં રિવાયતોનો ઉદ્દેખ કરવામાં આવે છે તો અમૂક લોકોને આ રિવાયતો હજમ નથી થતી અને તેના પર જુદા જુદા વાંધાઓ કરે છે. આંસુના એક ટીપા પર આટલો બધો સવાબ! આ કેવી રીતે શક્ય છે?! વાંધો કરવાવાળા એ ભૂલી જાય છે કે તેની આસપાસ જે નેઅમતો ઈન્સાન માટે પૈદા કરવામાં આવી છે શું તેની ગાંશતરી કોઈ શખ્સ કરી શકે છે? એ ખુદા કે જે કોઈ પણ જાતના કારાણ વગર કાફિર, મુશરીક, મૂર્તિપુજક, ગુનેહગારને આટલા પ્રમાણમાં નેઅમતો આપી શકે છે તો અગર તે પોતાના સૌથી ચહિતા રસૂલના સૌથી ચહિતા નવાસાના ગમમાં વેહવાવાળા આંસુના એક ટીપાની બદલે આટલો બધો સવાબ આપે તો શું તાજજુબ. નીચેની રિવાયતને ખુબ જ ધ્યાનથી વાંચો અને વારંવાર વાંચો. હજરત ઈમામ મોહમ્મદ બાકિર(અ.સ.)એ પોતાના પીછે ખુરુગવાર હજરત ઈમામ અલી બીન હુસૈન જૈનુલ આબેદીન(અ.સ.)થી રિવાયત વાર્ણવી છે. આ રિવાયતને જનાબ અબુલ કાસિમ જાફર ઈબ્ને મોહમ્મદ ઈબ્ને કુલવથૃ કુમ્મીએ પોતાની ખૂબ જ ભરોસાપાત્ર કિતાબ કામિલુજ્જ જિયારાતમાં વાર્ણન કરી છે. આ કિતાબની રિવાયતોને સામાન્ય રીતે આલિમો અને ફકીહોએ ભરોસાપાત્ર અને પ્રમાણભૂત ગણાવી છે.

હજરત ઈમામ અલી બીન હુસૈન જૈનુલ આબેદીન (અ.સ.) ફરમાવે છે:

હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) ની શહાદતની ખબર સાંભળીને અગર કોઈ મોઅમીનની આંખમાંથી આંસુ આવી જાય અને આંસુ તેના ગાલો પર આવી જાય, ખુદા તેને જનતમાં કેટલાય ઘર આપશે જેમાં તે પેઢી દર પેઢી રેહશે અને અગર મોઅમીનની આંખમાંથી આંસુ નીકળીને તેના ગાલો પર આવી જાય એ મુસીબતના બારામાં જે ફુનિયામાં અમારા ફુશમનોથી તેને પહોંચી

છે તો ખુદાવંદે આલમ તેને જન્મતમાં બેહતરીન જર્યા
અતા કરશે અને અગર કોઈ મોઅમીનને અમારી
(મોહિબત અને સંબંધના લીધે) કોઈ તકલીફ પોંછે
અને આંસુ નીકળીને તેના ગાલો પર આવી જાય તો
ખુદાવંદે આલમ કયામતની સખ્તીઓથી અને
જહુન્નમની આણથી નશત આપશે

(કામિલુજ્જીયારાત, પ્રકરણ: ૩૨, હિસે: ૧)

આ વિષયની અસંખ્ય રિવાયતો અઈમણે માસુમીન
(અ.મુ.સ.)થી વર્ણન થઈ છે. વાત ફક્ત આંસુના એક ટીપાની
નથી. વાત એ મોહિબતની છે જેના લીધે આ આંસુ નીકળી
આવે છે નહિતર ઈન્સાન તો આ દુનિયામાં ડાલેને પગલે રોતો
રહે છે. હવે જરાક આ રિવાયતને ખુબ જ વધારે ધ્યાન અને
વિચાર સાથે અભ્યાસ કરો. ૩

મરમાય બીજી અખુલ મલીક કરવીન બસરીની એક
રિવાયત છે. દુઃખરત ઈમામ જાફરે સાદિક(અ.સ.)એ મને
ફરમાવ્યું:

અય મરમાય! તુ ઈરાકનો રેહવાસી છો. શું તુ ઈમામ
હુસૈન(અ.સ.)ની પવિત્ર કબ્રની દિયારત માટે જાય
છે

અર્જ કરી: નહિ કારણ કે બસરાવાસીઓમાં મશહુર અને
જાણીતો છુ. મારી નજીદાક અમૂક એવા લોકો છે જેઓ
ખલીફાના આદમી છે. કબીલાવાળાઓ નાસેબી છે અને
અમારા દુશમનો વધારે છે. હું મુત્મદીન નથી કે મારી ખબર
સુલેમાનના દિકરા સુધી ન પહોંચે અને મારા હાથ પગ કાપી
નાખે.

ઈમામ(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું: શું તમે અમારા
મસાઓબનો દિક કરો છો?

અર્જ કરી: જી દા. ફરમાવ્યું:

શું સાંભળીને ગમગીન થાવ છો?

અર્જ કરી: ખુદાની કસમ મસાઓબ સાંભળીને આંસુ
નીકળી આવે છે. મારા ઘરવાળાઓ મને રડતા જોવે છે અને
જ્યાં સુધી આ અસર રહે છે ખાવા પીવાનું છુટી જાય છે.
ફરમાવ્યું:

ખુદાતમારા આંસુઓ પર રહેમ કરે. તમે એ લોકોમાં

શુમાર થઈ ગયા જે અમારા માટે ગમજદા થાય છે.
અમારી ખુશીમાં ખુશ થાય છે. અમારા લીધે ગમગીન
થાય છે અને જ્યારે અમાનમાં હોય છે તો મુત્મદીન
હોય છે. ચોક્કસ તમે તમારી મૌત વખતે અમારા બાપ-
દાદાઓને તમારી પાસે પામશો. તેઓ મલેકુલ મૌતને
તમારા બારામાં બલામણ કરશે અને તમને જે
ખુશખ્બરીઓ આપશે તે વણી વધારે ફરજિલતવાળી
હશે. મલેકુલ મૌત તમારા માટે એક મહેરબાન માકરતા
વધારે મહેરબાન અને રહેમ દિલ હશે

મરમાનું બધાન છે કે: ત્યાર બાદ ઈમામ(અ.સ.) રડ્યા
અને હું પણ રડ્યો. પછી ફરમાવ્યું:

હું છે એ અહ્લાદીની જોણે અમને મખુફતમાં
પોતાની રેહમત થકી ફરજિલત આપી અને અમો
એહેલેબૈત(અ.મુ.સ.) ને રેહમતથી મખુસકર્યા. અય
મરમાય જ્યારથી અમોરુલ મોઅમેનીન(અ.સ.) શહીદ
થયા છે, જમીન અને આસ્માન અમારી મોહિબતમાં
રોઈ રહ્યા છે. જ્યારથી અમે શહીદ થયા છીએ,
મલાએકા અમારા માટે રોઈ રહ્યા છે અને અમારા માટે
વધારેમાં વધારે આંસુ વહાલી રહ્યા છે. જે શાખસ અમારી
મુસીબતમાં અમારી મોહિબતમાં રોવે છે અને
આંખમાંથી આંસુ નીકળે અને આંસુ ગાલો સુધી આવી
જાય તો અગર આ આંસુનું એક ટીપુ જહુન્નમાં નાખી
દેવામાં આવે તો તેની ગરમી ખત્મ થઈ જાય અને તે
કંઈ થઈ જાય. જેનું દિલ અમારા માટે ગમજદા થઈ
જાય, તે મૌતાના સમયે અમને જોઈને ખુશ થશે અને તે
સમય સુધી ખુશ રેહશે જ્યાં સુધી હૈઝે કવસર પર
અમારી સાથે મુલાકાત ન કરી લે અને ચોક્કસ હૈઝે
કવસર અમારા ચાહવાવાળાઓને જોઈને ખુશ થશે. તે
તેઓની બિદમતમાં એવું સ્વાદિષ્ટ ખાવાનું હાજર કરશે
કે ત્યાંથી જવા માટે કોઈનું દિલ ચાહશે નહિ

અય મરમાય જે તેમાંથી એક ઘૂંઠ પી લેશે તે કયારેય
ખાસો થશે નહિ અને પાણી માંગશે નહિ. કપુરથી વધારે
કંકુ, કસ્તુરીથી વધારે ખુશખુદાર અને તેનો સ્વાદ
જન્જબીલ જેવો હશે, મધથી વધારે મોઠ, પારાથી વધારે
નરમ, આંસુઓથી વધારે ચોખ્ય અને પારદર્શક હશે,
અંબરથી વધારે પાકીજા હશે, તસ્નીમથી નીકળશે,
જહુન્નતાની નેહરોમાં વેહતુ હશે, તે મોતીઓ અને
યાકૃતોની જમીન પર વહેતુ હશે, તેની પર આસ્માનના
સિતારાઓથી વધારે ખ્યાલાદશે, તેની ખુશખુ એક હાર

વરસના અંતરથી મોહસુસ કરવામાં આવશે, તેના ઘ્યાલાઓ સોના ચાંદી અને રંગબેરંગી જવાહેરાતના હશે, પીવાવાળાઓના ચેહરા પર ખુલ્લ જ ખુશીઓ હશે અને તેઓ એ કેહશે કે કાશ અમે અહી જ રહેતે આ સિવાય અમને બીજી કોઈ જગ્યા પસંદ નથી.

અય કરવીન! તમે એ લોકોમાંથી છો, જે તેનાથી ટૃપ્ત થશો, જે આંખ અમારા ગમમાં આંસુથી ભરેલી હશે, તે કૌસરની લિયારતથી છલોછલ હશે અને જે અમારી સાથે મોહબ્બત કરશે તે તેનાથી સૈરાબ થશે. પીવાવાળાઓને એવો સ્વાદ અને મજા આવશે તેનાથી એ લોકો વંચિત રેહશે જેના દિલોમાં અમારી મોહબ્બત ઓછી હશે.

ચોક્કસ હૌઝે કવસર પર અમીરુલ મોઅમેનીન (અ.સ.) હશે. આપના દાથોમાં કાંટાવાળી લાકડી હશે જેનાથી તેઓ અમારા કુશમનોને ભગવશે. તે સમયે એક શાખ કેહશે હું તૌદીદ અને રિસાલતની ગવાહી આપું છું. ઈમામ(અ.સ.) ફરમાવશે જી તારા ફલાણા ઈમામ પાસે જી તે જ તારી ભલામણ કરશે. તે કેહશે આપ જેની વાત કરી રહ્યા છો તે મારાથી દૂરી આહેર કરે છે.

ઈમામ(અ.સ.) ફરમાવશે: પાછા જાવ અને તેને શોધો કે જેને તમે મોહબ્બત કરતા હતા અને મખુલુકાત પર જેને અગતા આપતા હતા. જ્યારે એ તારી નજીદીક સૌથી બેહતર છે તો તેની પાસેથી જ શફાઅત તલબ કર. બેહતરીન મખુલુક માટે એ યોગ્ય નથી કે તે શફાઅતનો ઇન્કાર કરે. તે કેહશે: હું ઘાસના લીધે હલાક થઈ રહ્યો છું. ઈમામ(અ.સ.) ફરમાવશે: ખુદા તારીતરસમાં વધારો કરે. પાણીની તલબમાં વધુ વધારો કરે.

મેં ઈમામ(અ.સ.)ની બિદમતમાં અર્જ કરીઃ હું આપ પર કુરબાન થાવ. આ લોકો હૌઝે કવસર પર બીજાઓ કરતા વધારે નજીદીક કેવી રીતે પહોંચી શકશે. ફરમાવ્યું:

આ લોકો મારી વાતોથી પરહેજ કરતા હતા અને જ્યારે અમારો લિક થતો તો અમો એહલેબૈત(અ.મુ.સ.)ને ગાળો આપતા ન હતા. બીજા લોકો જે ગુનાદો અંજામ આપતા હતા તેનાથી આ લોકો દૂરી અપનાવતા હતા પરંતુ આ બધુ તેઓ અમારી મોહબ્બતમાં અને અમારી માટે બજાવી લાવતા ન

હતા. આ બધુ તેઓ ઈબાદતની તીવ્રતા અને દીનદારીના લીધે કરતા હતા અને લોકોથી દૂરી અપનાવતા પરંતુ તેઓ હિલથી મુનાફ્કિક હતા. દીની રીતે નાસેબી હતા અને નાસેબીઓની પૈરવી કરતા હતા. પસાર થઈ ગયેલા લોકોની વિલાયતને તસ્લીમ કરતા હતા અને તે બંનેને દરેકની ઉપર અગતા આપે છે.

(કામિલુઝ્ગીયારાત, પ્રકરણ: ૩૨, હદીસ: ૭)

આ મહુત્વની હદીસને વારંવાર વાંચીએ અને ખુદા પાસે દુઆ કરીએ ઈમામ સાદિક(અ.સ.)એ આ હદીસમાં જે હકીકતો બયાન કરી છે તે આપણા ઉપર જાહેર થાય અને વધારે મારેફત અને મોહબ્બતની સાથે એહલેબૈત(અ.મુ.સ.) ના ગમમાં ગમગીન થઈએ અને આંસુ વહુવિચે.

ઈમામ ખુમૈની અને અગાદારી:

ઈમામ ખુમૈનીની એક કિતાબ “કશે અસ્રાર” આ કિતાબ મહુત્વ ધરાવતી હોવા હતા ખુબ જ ઓછી મ્રાપ્ય છે. વિલાયતે એહલેબૈત(અ.મુ.સ.) અને ખાસ કરીને શીઆ મજહુબના અકીદાઓના બચાવના બારામાં એકદમ મહુત્વની કિતાબ છે. ખુબ જ સારી રીતે અસરકારક અને ભરોસાપાત્ર તથા પ્રમાણભૂત અંદાજમાં ચર્ચા કરવામાં આવી છે. આ કિતાબનો એક વિષય આ છે ‘એક નજીરી બે અગાદારી’ અગાદારી પર એક નજર. તેમાંથી એક ભાગ વાંચકોની સમક્ષ રજુ કરીએ છીએ.

“.....અહીં એ યોગ્ય છે કે એક ચર્ચા ખાસ કરીને અગાદારી અને મજલીસોના બારામાં કરવામાં આવે કે જે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના નામ પર કરવામાં આવે છે. અમે અને કોઈ પણ દીનદાર એમ નથી કેહશો કે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) ના નામ પર જે કાંઈ થઈ રહ્યું છે તે બધુ સહીએ છે. બુગુર્જ ઓલમા અને વિદ્વાનોની નજીદીક ઘણા બધા કામ સહીએ નથી. તેઓએ તેની જગ્યાએ તેનાથી મનાઈ પણ કરી છે. આજે ૨૦ વરસથી વધારે સમય પસાર થઈ ગયો છે કે જ્યારે બા અમલ આલિમ બુગુર્જ અને મોહતરમ મર્હુમ હાજી અબુદુલ કરીમ હાયેરી જે પોતાના સમયના સૌથી બુગુર્જ આલિમોમાં ગણાતા હતા. તેમનો પોતાનો એક મરતબો અને દરજાનો હતો. તેમણે શબીએ ખ્વાનીની મનાઈ કરી હતી અને કુમની એક મોટી મજલીસને રોજા ખ્વાનીમાં પરિવર્તિત કરી દીધી હતી અને

અન્ય આલિમોએ પણ એ કાર્યોની મનાઈ કરી છે જે ઈસ્લામી શરીઅતથી વિરુદ્ધ હોય.

પરંતુ એ તમામ મજલીસો જે શીઆ પ્રદેશ અને શહેરોમાં થાય છે પોતાની ખામીઓ હોવા છતા અત્યારે જે કંઈ પણ દીન છે, અખલાક છે, ફિઝાએલ અને મકારીમે અખલાક છે આ તમામ આ મજલીસોની અસર છે.

ખુદાનો દીન, આસ્માની કાનુનો, પવિત્ર શીઆ મજહુબ જે હજરત અલી(અ.સ.)ની પૈરવી કરે છે અને ઉલીલ અભની ઈતાઅત કરે છે આ બધુ જ એ પવિત્ર મજલીસોની અસર છે જેનું નામ અજાદારી છે. તેનું કામ ખુદાના દીનને ફેલાવવું અને ઈલાહી ઓહકામને બયાન કરવું છે. આ મજલીસો આજ સુધી બાકી છે અને ભવિષ્યમાં પણ બાકી રેહશે. અગર આ મજલીસો ન હોત તો બીજી કૌમોના મામલામાં જે શીઆ ખુબ જ અલ્પ સંખ્યામાં છે, અગર આ અજાદારીની બુનિયાદ ન હોત તો અત્યારે હડીકી દીન એટલે કે શીઆ મજહુબનું નામો નિશાન મટી ગયુ હોત. એ ભાતિલ જેની બુનિયાદ સકીફાએ બની સાએદાહુમાં રાખવામાં આવી હતી, જેનો હેતુ દીનની બુનિયાદોને તોડી નાખવાનો હતો તેણે હકની જગ્યા લઈ લીધી હોત.

ખુદાવંદે આલમે જ્યારે જોયુ કે ઈસ્લામની શરૂઆતના મૌકા પરસ્ત લોકો દીનની બુનિયાદોને હલબલાવી નાખવા ચાહે છે, અમુક લોકો સિવાય બીજુ કોઈ બાકી નથી. તો તેણે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ને કયામ કરવાનો હુકમ આપ્યો. તેમણે કુરબાની અને ફિદાકારી થડી કૌમને જાગૃત કરી દીધી. તેણે તેમના અજાદારોના માટે મહાન સવાબ મુકર્રર કર્યો, જેથી આ અજાદારી લોકોને બેદાર રાખે અને કરબલા જીવંત રહે કે જેનો હેતુ જુદ્ધની બુનિયાદોને હલબલાવી નાખવાનો હતો અને લોકોન તૌહીદ અને અદ્દલની ભૂલાવી દેવામાં આવેલી હડીકતોની તરફ બોલાવવાનો હતો.

આથી જરૂરી છે એ અજાદારી જેની બુનિયાદો આ હકાએક અને મકસદો પર આધારિત હોય અને આ અજાદારીનો એટલો બધો સવાબ નક્કી કરવામાં આવે જેથી લોકો તમામ સખ્તીઓ અને મુશ્કેલીઓ હોવા છતા અજાદારીને છોડે નહીં. યકીન જાણાજો કે અગર આ અજાદારી ન હોત તો ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની કુરબાની એકદમ જડપથી

ભૂલાવી દેવામાં આવત. ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની મેહનતો અને ફિદાકારીઓની સાથો સાથ પૈગમ્બરે ઈસ્લામ(સ.)ની ઝેહમતો અને કુરબાનીઓ પામાલ થઈ જત. ખાસ કરીને એ તામમ કોશિશો જે આં હજરત(સ.અ.વ.)એ શીચ્યતની મજબુતાઈ માટે કરી હતી તે બધી ખત્મ થઈ જત.

અને અગર માની લેવામાં આવે કે ખુદાવંદે આલમ ફાયદાના પ્રમાણમાં સવાબ અને બદલો આપે છે, તો અજાદારીનો ફાયદો દીને હક અને શીચ્યતના મૂળનું બાકી રેહવું છે. દુનિયા અને આખેરતની તમામ ખુશ નસીબીઓ તેનાથી જોડાયેલી છે.

અગાઉના સમયમાં શીચ્યતની જે હાલત હતી અને જે રીતે હજરત અલી બીન અભી તાલિબ(અ.સ.)ના વિરોધીઓ તરફથી જબરદસ્ત દબાવ હતો. આ અજાદારીએ શીચ્યતને બાકી રાખી છે. આથી આ અજાદારીનો ફાયદો આપણી કદ્યનાની બહાર છે.

આથી ખુદાવંદે આલમે અજાદારીના માટે એ સવાબ નિશ્ચિત કર્યો છે એ બદલો નક્કી કર્યો છે જેને ન કોઈ આંખએ જોયો છે અને ન કોઈ કાને સાંભળ્યો છે. આ બધુ ઈલાહી અદ્દલનો તકાજો છે.

(કશ્ફુલ અસ્રાર, પાના: ૧૭૩-૧૭૪)

અગર આપણે દીને હકની બકાઅ અને શીચ્યતની મજબુતાઈ જોવા ચાહીએ છીએ તો હાલની જે અજાદારી છે તેને ફેલાવે.

---૦૦૦---

ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)ના કાતિલોના અત્રાબમાં મોકુ થવું

ઇન્સાન સમયની હેઠળ ચાલી રહ્યો છે અને સમય ખુદાવંદે આલમ જે કાઢિરે મુલ્લક છે તેની કુદરતની નીચે અને તાબે છે. તે ચાહે તો સમય અટકી જાય, તે ચાહે તો સમયની ઝડપ વધી જાય, તે ચાહે તો સમયનો પાલવ સાંકડો થઈ જાય, તે ચાહે તો સમયનો પાલવ વિશાળ થઈ જાય. રાત દિવસના બનાવો ઉપર નજર નાખીએ અને જમીનના વિવિધ પ્રદેશો પર નજર નાખીએ તો આજનું વિજ્ઞાન કે જોણે અંતરને નીચોવી નાખ્યા છે તે નજરની સામે આવી જાય છે. જ્યાં મહીનાઓ સુધી રાતનું અંધારુ ઉભરાઈ ઉભરાઈને છવાય જાય છે અને જ્યાં આ પ્રદેશોને અંધકારમાં નાખી દીધા છે, ત્યાં ગ્રકાશના માટે સાધનો પણ ઉપલબ્ધ રાખ્યા છે. જ્યાં ઇન્સાન પોતાની જુંગળી પસાર કરે છે. મોકુ થવું અને વેહલા થવું ઇન્સાનની ફિતરતના તકાજાઓનું નામ છે. ગાલિબે સાચુ કહ્યું છે.

કાવે કાવે સખ્ત જાની હાયે તનદાઈ ન પુછ
સુષ્ટ કરના શામ કા લાના દૈ જુ એ શોર કા

વ્યક્તિગત જુંગળીમાં સમયની તાસીર! જ્યાં સુધી ઇન્સાનની સમજાણની આંખો નથી ખુલતી તે જાણતો નથી કે સવાર શું છે સાંજ શું છે? રાત શું છે? સુતો-જાગ્યો રમ્યો અને જોત જોતામાં સમય એ રીતે પસાર થયો કે કોઈએ કયારેય અભ પણ ન કહ્યું કે આ બાળક જે નાનુ હતું બચપણમાં હતું આજે એટલું મોકુ થઈ ગયું કે આપણે તેના વિકાસને જોતા રહ્યા. પરંતુ એ મેહસુસ પણ ન કરી શક્યા કે કેવી રીતે તે ધીમે ધીમે આટલો બધો મોટો થઈ ગયો. સમયે તેને જવાન કરી દીધો. પછી જુંગળીની શમાં ધીમે ધીમે પીગળતી ગઈ અને જવાની વૃદ્ધાવસ્થાના વર્તુળમાં આવી ગઈ. હવે ન તો એ જવાનીના શોખ છે ન ઉમંગ અને ન તો તરંગ. ન સુંદરતાનો ખ્યાલ છે અને ન તો સુંદર પોખાકનો ખ્યાલ છે. પછી જેમ જેમ દિવસો પસાર થતા ગયા હડીઓનો રસ સુકાવા લાગ્યો. ઉઠતા-બેસતા કમજોરી આખેરતનો એહસાસ દેવા લાગ્યો. એશો આરામ બધા પોત પોતાનો સામાન બાંધવા લાગ્યા. જાફરઅલી અસરના કેહવા પ્રમાણે:

અબ કહાં વો દિલ કહાં લુત્ફે બહારે જુંગળી

દાંગે હિજરાં બન ગયે લચલો નહારે જુંગળી

સવાબ અને સજાના નાઝિલ થવાની ઉમ્મીદની રોશનીમાં ઇન્સાન વેહલા થવું અને મોડા થવા પર ક્યારેક સંખ અને ક્યારેક બેસબ્રીથી ત્યાં પહોંચવાનો અંદાજો લગાવે છે અને તેને રાત દિવસના માપથી માપે છે. પરંતુ ઓછો વિચાર કરે છે કે આ જ રાત દિવસના માપથી માપવાવાળો તે દિવસ કે જે પોતાના અમલના વર્તુળમાં મજબૂતાઈ રાખે છે, એ જ રાત જે પોતાના પસાર થવાના નિશ્ચિત વર્તુળથી બહાર નથી. મુશ્કેલીઓમાં દિવસ લાંબા થઈ જાય છે. રાત્રિઓ કોઈ પણ રીતે પસાર નથી થતી. આ ખુદાની કુદરતની એ નિશાનીઓ છે જે ઇન્સાની ફિતરતના ઊંડાગમાંથી અવાજ આપી રહી છે. અય ઇન્સાન તું અદ્દાહની મસ્લેહતને પોતાના અજાણ્યા એહસાસના ગ્રાજવા પર રાખીને તોળી જો આ એ જ રાત અને દિવસ છે જે મુશ્કેલીઓમાં લાંબા થઈ જાય છે અને એશોઆરામમાં પળવારમાં પસાર થઈ જાય છે. કેટલું સરસ ન સમય અટક્યો, ન તેની ઝડપમાં કાંઈ કમી આવી. આ બધું ઇન્સાનની સોચ વિચારની હેઠળ દિલને સમજાવવા અને સંબોધન કરવા માટે છે.

અદ્દાહની મસ્લેહતઃ

અદ્દાહની મસ્લેહતના વિશે મખુફની શું મજાલ કે તે તેની મસ્લેહતને પોતાની ટૂંકી અકલમાં દાખલ કરી શકે અથવા સમજી શકે. એ જાઓજ જ નથી કે મસ્લેહતમાં કોઈ કોઈ વાતચીતની હિંમત કરે અને જેણે પણ પોતાની અકલને દોડાવી તે મોઢાભેર પડ્યો.

સમયના પસાર થઈ જવા પછી અંજામ સુધી ન પહોંચવાનું નામ તાખીર છે અને દુર્ઘા મુજબ સમયથી અગાઉ કોઈ કામના અંજામને જોઈ લેવાનું નામ તાઅજલ છે.

ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)ની શહારતઃ

આ જ તાઅજલ અને તાખીર જેનાથી ઇમામ હુસૈન

(અ.સ.)ની શહાદતમાં શામિલ પોતાના ઝુદ્મની પરાકાણ પર ગર્વ કરવાવાળાઓ પર ખુદા કે જેની બારગાહથી અદાલત સિવાય કોઈ પાંદુ પણ હલતુ નથી, હજુ સુધી આટલો સમય પસાર થઈ ગયા બાદ પણ છાતી ફુલાવીને નેહરવાની ચેહરો લઈને આજાદ ફરી રવ્યા છે અને ઈલાહી અજાબના ગૈબી પકડથી આજાદ છે. આખરે આ તાખીર શા માટે? ચાહવાવાળાઓની ફરિયાદમાં જુદી જુદી આવાજો સંભળાય છે. જેમકે મૌલા કયાં સુધી રોધાએ. એ સાચું છે કે અમને રોવા માટે જ પૈદા કરવામાં આવ્યા છે પરંતુ આંસુનું દરેક ટીપુ કોઈ દંતેકામને અવાજ આપી રહ્યું છે.

કરબલાનો બનાવ:

નયનવાના મૈદાનમાં જ્યા નાની નાની ટેકરીઓ હતી એક કાફ્લો ઉત્થો. ઐમાં નાખવામાં આવ્યા. બીજી મોહર્રમ ઇ.સ. ૬૧ ની તારીખ હતી. આ ઐમાગાહો પ્રથમ કુરાતના કિનારે હતા. હુરના લશકરે હુરની સરદારી નીચે આ ઐમાઓ હટાવી દીધા અને કુરાત નદી પર પેહરો બેસાડી દીધો. કરબલાથી થોડે દૂર કુરાત નદી વહી રહી હતી. ટૂંકમાં એક જલક આ જંગ અથવા આ મહાન હાદસાથી જેના બનવા પછી તેની કોઈ મિસાલ ન તો અગ્રાઉના જમાનામાં થઈ છે અને ન તો કયામત સુધી બનવા પામશે. કેટલું સાચું કહ્યું છે:

અથ કરબલા ન હોગી કબી કરબલા કે બાદ

આ વાત વિચારવાને લાયક છે કે કરબલામાં કેટલો ઈલાહી કમ, ભરોસો, સ્થાપના, વ્યવસ્થા, હિદાયતની અગ્રતા, પોતાના સમયમાં મર્યાદીત ઈલાહી મરજુ મુજબ અને ખુદાના હુકમ પર અમલનો એવો નકશો મળે છે જેની દરેક પળમાંથી ખરી હુકીકતની રોશનીથી હક્ક તલાશ કરવાવાળાને સેરાતે મુસ્તકીમ પર ચાલવાની તવફીક મળે છે. કરબલાવાળાઓની સામે ઓછામાં ઓછી સંખ્યા ૩૦,૦૦૦ થી વધારે બતાવવામાં આવી છે. યાદ રહે કે હુરની લશકરી ટૂકડીએ ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)નો રસ્તો રોક્યો હતો અને હૈદરે કર્રાની શુજાઅતના વારિસના જલાલની તલવાર નિયામમાંથી બહાર આવી ચુકી હતી અને ઈમામ(અ.સ.)ના હુકમથી સબ્રના પર્દામાં ચાલી ગઈ અગર... અગર એ જ સમયે ફેસલો થઈ જાત પરંતુ એવું ન થયું. હુસૈની સબ્રએ તાખીર અને મોહલત માટે પગલું ભર્યું એટલા માટે કે અગર એવું થાત તો હુરને આશુરની સવાર નસીબ ન થાત. વહબે કહ્યો અને હબીબ ઈન્ને મજાહીરની

ઇલાહીની તરફ ઈશારો કરતી ખુદાની ઓળખાણ અને જંગમાં હિંમત અને શુજાઅતનો દેખાવ ન આપતી. હજરત અલી અસ્ગરથી લઈને અખબાસે અલમદારના કિરદારનું પાસુ અને રીત કલમ બદ્ધ ન હોત. વહબે કલબી અને મુસ્લિમ બીજા અવસરના નાના બચ્યાઓથી લઈને જવાન અને બુઢામાં હુંસલાવાળા લડાયકોનો ઉલ્લેખ ક્યારેય ન મળત અને અંતમાં હુક્કના જાણકારોની કુરબાનીઓથી પૂર્વના ચિંતક (અલ્લામા ઈકબાલ) આમ ન કહેત

**નકશો લા ઈલાહ બર સહરા નવીશત
સતરે ઉનવાન નજાતે મા નવીશત**

અગર ૧૪૦૦ વરસ પછી એ પૂર્વના શાયર કે જેને ઈરાનમાં ઈકબાલે હિન્દી કહેવાય છે. પોતાના સકીફાઈ સંસ્કૃતિના માહોલથી બુલંદ થઈને હુકીકત અને હુક્કાનીચ્યતની હક્કની અવાજ આમ કહીને બુલંદ ન કરતે.

**૨૨૪ કુ અર્ન અજ હુસૈન આમુઘ્તીમ
શોલાહા અજ આતિશશ અન્દુ ઘ્તીમ**

એ સાચું છે કે ઈલાહી અજાબમાં અગર તાખીર છે તો તાખીરનું કારણ પણ ચોખ્ખા ફિલમાં આવી જાય છે.

ચૌદસો વરસના સમયગાળાએ અકલમંદ અને બુદ્ધિશાળી લોકો, હક્કની તલાશ કરનારા લોકો, સાચી સમજાણ અને ફિકના વિશાળ ક્ષિતિજથી કરબલાવાળાઓની શહાદતને સમજવાથી વંચિત રહી જાતે અને ખુદાવંદ આલમની બારગાહમાં જ્યારે રાજેઉનના મિસ્ટાક બનીને હાજર થતે તો હોઠો પર શિકાયત આવતે. એટલા માટે સમયના પગોમાં કરબલાના બનાવથી છાલા પડતા ગયા. પરંતુ સમય પસાર થતો ગયો, જેથી અલ્લાહ તબારક વ તતાલા જેની સરપરસ્તી કરે છે, તેને અંધકારથી નૂર તરફ લઈ આવે છે. આથી ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ના કાતિલો અને તેના પર રાજુ થવાવાળા પર અજાબમાં મોહુ થયું અને પેઢી દર પેઢી મોહલત મેળવતા ગયા અને અજાબ તેઓના માથા પર ફરતો રહ્યો.

લેખક જુથે છે કે એહુલે હુરમના દુશમનો પર અજાબનું તાખીર આજે પણ તેઓના અભિમાની સ્વભાવને હિમાગમાં ભરેલ છે. આજે પણ બેરેહમી એવી કે જેના વાર્ણનથી શાહીના બદલે કલમ એ નિર્દ્યતા પર ખુન વહુાવવા લાગે. આ કઈ

શબ્દોની ભરમાળ નથી પરંતુ હકીકત છે. શું શહાદતે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) પછી બે પહોર બાદ અંધારુ નહોતુ છવાઈ ગયું? જીમિન પરથી પત્થર ઉપાડો તો ખુન નહોતુ નીકળતુ? આસમાન ખુનના આંસુ રોયુ, ફુરાતનું પાણી નેઝાઓની ઉંચાઈ સુધી ઉછળવા લાગ્યું. કયામતની નિશાનીઓ હતી. ફક્ત આ તો નિશાનીઓ હતી કયામતની, પરંતુ કયામત કેમ રોકાઈ ગઈ? કયામત કેમ બરપા ન થઈ? આ માલેકે યત્ત્વમીદીનની આપવામાં આવેલી મોહલત પર આધારિત છે. જે સમયના ખાલિકે વક્તે માયલુમ સુધી મુલતવી કરી દીધી. રિવાયતમાં છે કે જેટલા લોકો ખુને નાહકમાં શરીક હતા તેઓ ત્રણ વરસની અંદર જહાન્નમ વાસિલ થઈ ગયા. આપે અષ્ટુલ્લાહ ઈબ્ને હુર જોઅફીને સફરમાં જ્યારે આપ હતા તો કહી દીધું હતું કે તુ એટલો દૂર ચાલ્યો જા કે મારી આવાજે ઈસ્તેગાસા તારા કાન સુધી ન પહોંચે નહિતર યાદ રહે કે જે મારી આવાજે ઈસ્તેગાસાને સાંભળશે અને મારી તરફ નુસ્રત માટે હરકત નહીં કરે તે ફક્ત ત્રણ વરસ પોતાની જુંદગીના વીતાવશે પછી તેના માટે હલાકત જરૂરી છે. એટલે કે તેના પર અજાબની પકડ નિશ્ચિત છે. (અહીં પણ ત્રણ વરસની મુક્ત વિચાર કરવાને લાયક છે. આ આકાની રહેમનો એક પેહલું છે) એક રિવાયત મારી નજરોથી પસાર થઈ છે. એક શાખસ એહુલેબૈત (અ.મુ.સ.)ના એક ચાહુવાવાળા અને ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ના આશિકના ઘરે મેહુમાન થયો. રાત આવી. મેજબાનને સંભોધીને કહ્યું: સાંભળ્યુ છે કે હુસૈન ઈબ્ને અલી(અ.સ.)એ કહ્યું હતું જે મારા કાતિલો નથી પરંતુ મારી આવાજે ઈસ્તેગાસા સાંભળશે અને મારી મદદ માટે આગળ નહીં વધે તે ત્રણ વરસમાં હલાક થઈ જશે. મેં તો અવાજ સાંભળી હતી. હું તો યઝીએના લશકરમાં કરબલામાં હાજર હતો. હુસૈનની વિરુદ્ધ જંગ કરી. ત્રણ વરસ પુરા થવા આવ્યા છે. કદાચ એક અથવા બે દિવસ બાકી હશે પરંતુ મારી પર હુસૈન ઈબ્ને અલી(અ.સ.)ની વાત સાચી ઠેહરી નથી. સુવાના સમયે તે દિવા પાસે તેને બુજાવવા માટે ગયો. દિવાની જ્યોતે પ્રથમ તેની દાઢીને બાળી નાખી. ત્યાર બાદ તે મલઉન બળીને અજાબની મંજીલે પહુંચ્યી ગયો. મેજબાને કહ્યું: “મારા મૌલા હુસૈન કેટલા સાચુ કેહુવાવાળા છે!”

સવાલ એ પૈદા થાય છે કે આખરે કરબલાના બનાવ બાદ એક એવો અજાબ કેમ ન આવ્યો જે પૂર્વથી લઈને પશ્ચિમ સુધી તમામ ફુશમનાને હુસૈન(અ.સ.) પર નાઝિલ થात અને

જાલિમો પોતાના પર અજાબના લીધે નીસ્તો નાખું થઈ જાય અથવા પોતાના અજાબ થયેલા ચેહરાઓ સાથે દેખાઈ દેત. એટલા માટે કે રિવાયતમાં છે કે “મસ્ખના અજાબથી પણ ઘણો બધો વધારે છે.”

અત્યાર સુધીમાં તેના મિસ્ટાક પણ ઘણા ઓછા મળે છે. કદાચ તેનું કારણ એ હોય કે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)એ પોતાની ઈસ્તેગાસાની અવાજની શર્ત રાખી હતી અને તેના માટે ત્રણ વરસની મુક્ત પણ આપી હતી. એ ઈમામે રેહમતના નવાસા જેના પર યા અચ્યતોહન્નફસુલ મુત્મહિનાથી સંભોધન કરીને અલ્લાહ તરફથી ઈરજેઈનો અભે ઈર્શાદી પ્રથમથી સાદીર થઈ ચુક્યો હતો. તેણે આ ખાકની જમીનને મોહલત અને મોટી મોહલત આપી દીધી છે. આમ જુઓ તો અલ્લાહે ફિરઓન અને કાર્યને હલાક કરી દીધા પરંતુ આજ સુધી શૈતાનને જીવંત રાખ્યો. અજાબમાં તાખીર થવી એ અજાબમાં તીવ્રતાની નિશાની છે.

મોહલત અને અજાબ:

મોહલત: જ્યારે મોહલતનો શબ્દ ફિક્ના વમળમાંથી ઉભરાઈને દિમાગમાં આવે છે તો કોઈ પણ ઈન્સાન એવો નથી જે પોતાના આમાલ અને કાર્યો, ચારિત્ય, ગુનાહો અને પોતાની રીતભાતનો હિસાબ કરવા તરફ ધ્યાન નથી આપતો. એ અલગ વાત છે કે તેની આંખો પર ગફલતના પર્દા પડી જાય અને તે આ મોહલતની સફરમાં હદેરીને ગૌરો ફિક્ક કરવા અને સુધારણા કરવા, ઈસ્તિંફાર અને તૌખાથી કામ લેવા અને પરહેઝગારી અપનાવવી અથવા પોતાની સંપૂર્ણ કોશિશો પરહેઝગારી તરફ રાખવાને બદલે કહી રહ્યો છે કે એ લોકો ઉપર હજી સુધી અજાબ નાઝિલ કેમ નથી થયો. આજે પણ જુદ્ધો સિતમની તરફેણ કરવાવાળા બદતરીન લોકો અને એવા બદબખત કે જેનું વાર્ષન કરવુ અશક્ય છે, તેઓ અજાબની પકડથી બિલકુલ આજાદ છાતી કુલાવીને ફરી રહ્યા છે. બદકે વધારે સંખ્યામાં પણ છે અને તમામ બાતિલ તખ્લીગો જે આજના જમાનામાં પ્રચલિત છે તેના પર કબજો કરેલ છે. મસજીદોમાં મોહીબબાને હુસૈન(અ.સ.) ફરિયાદ અને બુકાની સાથે કહી રહ્યા છે “મૌલા કયા સુધી ગિર્યા કરીશુ. મૌલા મારા મૌલા આપ ખુને હુસૈનનો બદલો લેવાવાળા છો. એવું કયારે થશે કે આપ વીણી વીણીને બદલો લેશો. આ રોકકળવાળા કમજોર કરી દેવામાં આવેલ શીઆને અલી(અ.સ.) અને

હુસૈન (અ.સ.)ના ચાહુવાવાળા દુનિયાના દરેક ખુણામાં કત્લ કરવામાં આવી રહ્યા છે. પરંતુ આ શીઆ ન તો દુઆએ માટે હુસૈનથી અને ન તો ઠંતેકામે ખુને હુસૈનથી એક પણ માટે પણ માયુસ છે.

ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના કાતિલો પર અજાબે ઈલાહીનું તાખીર થવું એક મોહુલત છે:

પ્રથમ કારણ જે સમજમાં આવે છે તે એક એવી મોહુલત છે જેનો હિસાબ ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના દરેક ચાહુવાવાળાએ કરવો જોઈએ. ક્યાંક એવું તો નથી કે ખુદ પોતાની કૌમમાં બેપદગી, બેશરમી અને તેના પર કારણ વગરની તાવીલોની ચર્ચા તો નથી આવી ગઈ? ક્યાંક એવું તો નથી કે ગીબત, ઈબાદતમાં બેદરકારી અથવા ઈબાદતમાં ધ્યાન ન હોવું. ખાનદાનમાં ચારિત્ય ઘડતરમાં નેકીનો હુકમ અને બુરાઈથી રોકવાનું ખતમ તો નથી થઈ ગયું? યાદ રહે જેમ જેમ જમાનો તરકીના નામ પર ઈન્સાનીયત જેવી શૈતાનીયત સુંદર લિખાસ પહેરીને વ્યક્તિ અને સમાજના કિરદારમાં કીડીની જેમ રેહવા તો નથી લાગી? ઈન્સાન ખતમ થઈ રહ્યો છે. ઉઘાડા પણ અને હેવાનીયત, આ જ ઈમ્ભેહાનનો દૌર છે. દસ દિવસની અજાદારી દર્સગાહ છે, જે સારા અંત તરફ દાવત આપે છે અને અજાબની મોહુલતને પોતાને માટે પણ સાવચેત થઈ જવા માટે હુકતાલા તરફથી તવફીક અને મહાન નેઅમત હાસિલ કરવી તે જ મકસદે અજાદારી છે. બીજુ કારણ એ છે જેને ચાહુવાવાળાએ ઈમામથી પુછ્યું. આપે તેના દિલની તસ્કીન માટે અને ઝહેનની તસલ્લી માટે બયાન ફરમાવ્યું છે.

ઈમામ(અ.સ.)નો જવાબ:

ઈબ્ને બાબવદુ ભરોસાપાત્ર સનદોથી ફરમાવે છે કે એક દિવસ અબુ સલ્તને ઈમામ રેઝા(અ.સ.)ને સવાલ કર્યો કે રિવાયતમાં છે કે એક શાખે ઈમામ સાદિક(અ.સ.)ને પુછ્યું: ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના કાતિલો પર ઈલાહી અજાબ ઠંતેકામના સ્વરૂપમાં ઈમામ(અ.સ.)ના જુહુરના સમયે નાભિલ થશે અને ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના કાતિલોના ફરઝંદોથી ઈમામ મહુદી(અ.સ.) ઠંતેકામ લેશો. ઈમામ અલીરેઝા(અ.સ.)એ તેની તસ્કીન કરી અને કહ્યું એવું જ થશે. અબુ સલ્તને હરવીએ ફરીથી સવાલ કર્યો: મૌલા ઈમામ

હુસૈન(અ.સ.)ના કાતિલોની નસ્લના લોકોમાંથી એ સમયે જેના પર અજાબ થશે અથવા કત્લ થશે તેઓનો ગુનાહ શું હશે કે જેના કારણે તેના પર અજાબ થશે. ઈમામ(અ.સ.)એ ઈશ્રાં ફરમાવ્યું: હુકતાલાના ઈન્સાફનો તકાજો એ છે કે અગર કોઈ જાલિમ કોઈ મજલુમને પૂર્વમાં કત્લ કરે અને કોઈ શાખ પદ્ધિમાં તેના આ જુદ્ધ પર રાજુ થાય તો તેના માટે પણ એ જ સજા છે જે એસલ કાતિલ માટે હોય. એનો મતલબ એમ કે ફાસલો ઝમીનનો હોય કે ઝમાનાનો, સજા જેવી રીતે જાલિમ માટે છે તેવી જ રીતે તેના માટે પણ છે જે તેના પર રાજુ થયો હોય.

ઈમામ સજજાદ(અ.સ.)એ આ બારામાં એક વખત ફરમાવ્યું હતું કે બની ઈસ્રાઈલના માટે ખુદાવંદ આલમે શનિવારના દિવસે માછલીનો શિકાર કરવાની મનાઈ ફરમાવી અને બની ઈસ્રાઈલના એક સમૂહે અલ્લાહ તાલાલાના હુકમની નાફરમાની કરી જેના લીધે તેના પર અજાબ નાભિલ થયો અને ત્યાર પછી જે પણ શનિવારના દિવસે માછલીનો શિકાર કરતો ભલે પછી તે કોઈ પણ હોય તેના પર પણ ઈલાહી અજાબ નાભિલ થશે.

પછી એવું કેમ થઈ શકે કે એક સમૂહ રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.)ની અવલાદને કત્લ કરે અને આં હજરત (સ.અ.વ.)ની બેહુરમતી કરે જો કે તે આ દુનિયામાં અગર અજાબે ઈલાહીથી મોહુલત પામેલા છે તો તેનો મતલબ એમ નથી કે આખેરતમાં તેના માટે અજાબ તચ્યાર કરેલ નહીં હોય. અગર મસ્ખ થઈ જવું છે તો આખેરતમાં પણ તે મસ્ખ થશે. જે આપના કત્લને સાંભળીને રાજુ થશે અને ઈમામ(અ.સ.)ના જુહુરમાં જીવતા હશે તેને જુદ્ધીકારના માલિક કત્લ કરશે. એ જ મજલીસમાં (બેઠકમાં) એક શાખે ઈમામ(અ.સ.)ને પુછ્યું: અગર શનિવારના દિવસે માછલીનો શિકાર અજાબનું કારણ છે તો ખુદા એહુલેબેત(અ.મુ.સ.)ના દુશમનો અને ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) ના કાતિલો જે આનાથી કેટલાય વધારે ગુનેહગાર છે, તેઓના ચેહરાને શા માટે મસ્ખ નથી કરી દેતો. (આ પ્રકારના સવાલો વિરોધીઓ તરફથી પણ કરવામાં આવે છે) ઈમામ(અ.સ.)એ તેના જવાબમાં ફરમાવ્યું: ધાણા બધા એવા છે જેના પર અલ્લાહે અજાબ મોકલ્યો પરંતુ શયતાન પર અજાબ નથી મોકલ્યો અને તેને મોહુલત આપી અને ખુદાની હિકમત અને મસ્લેહત ઉપર કાંઈ બોલવું જાઓઝ નથી. ધાણા બધા એવા છે જેમણે દુનિયામાં ઓછા ગુનાહ કર્યા છે અને

ઘણા બધા એવા છે જેમણે ગુનાહ કરવામાં આગળ વધી ગયા છે, તેઓ તમામ માટે કયામતમાં બહુ જ સખ્ત અજાબની મંજિલ છે.

ઈબ્ને કુલવથુ ભરોસાપાત્ર સનદથી રિવાયત વણવિ છે કે ઈમામ મોહમ્મદ બાકિર(અ.સ.)એ ઈશ્રાદ ફરમાવ્યું: ખુદાની કસમ! ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના ઘણા બધા કાતિલો કત્લ થઈ ચુક્યા છે પરંતુ ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના ખુનની ફરિયાદ ઓછી નથી થઈ. રજાત અને કયામતમાં જ્યારે બધાને કત્લ કરવામાં આવશે ત્યારે ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ના ખુનના ઈન્ટેકામની તલબ શાંત થશે. આ અનુસંધાનમાં આપે ઈશ્રાદ ફરમાવ્યું કે મારા જદ રસૂલે ખુદા (સ.અ.વ.) પર હુકતાલાએ વહીના જરીએ ઈશ્રાદ ફરમાવ્યું: મેં જ્યારે જનાબે યદ્યા(અ.સ.)ના ખુનનો બદલો લીધો તો ૭૦,૦૦૦ લોકોને કત્લ કરીને બદલો લીધો અને હુસૈન(અ.સ.)ના ખુનનો બદલો લેવા માટે પણ ૭૦,૦૦૦ લોકોને તલવારની નીચે લાવીશ.

ઈમામ જાફરે સાદિક(અ.સ.)એ ઈશ્રાદ ફરમાવ્યું: ૧૦૦૦૦૦ કાતેલાને હુસૈન કત્લ થઈ ચુક્યા છે પરંતુ ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)નું ખુન ઉજી સુધી શાંત નથી થયું.

ઈમામ સજજાદ(અ.સ.) ઈશ્રાદ ફરમાવે છે: ખુદાની કસમ જ્યારે મારા પિતા કોઈ મંજિલ પર એવું નથી થયું કે ત્યાં કયામ કરતી વખતે અને ત્યાંથી રવાના થતી વખતે જનાબે યદ્યા(અ.સ.)ને યાદ ન કર્યા હોય. આપે ફરમાવ્યું કે એક માસુમ નબીને કત્લ કર્યા. એક જીનાકાર અને બદકાર ઔરતને હુઝરત યદ્યા(અ.સ.)નું સર પેશ કરવામાં આવ્યું, તો ખુદાએ ૭૦,૦૦૦ ખ્યાનતકારોનું જ્યાં સુધી લોહી વહાવી ન દીધુ જનાબે યદ્યા(અ.સ.)નું ખુન શાંત ન થયું. ખુદાની કસમ તેનાથી સો ગણુ મારુ ખુન પણ ત્યાં સુધી શાંત નહી થાય જ્યાં સુધી મુનાફીકો, ખ્યાનતકાર અને મારા કત્લ પર રાજી થવાવાળા જે કોઈ પણ છે જ્યાં પણ હોય ૭૦,૦૦૦ લોકોનું ખુન ન વહે, મારુ ખુન શાંત નહી થાય. ખુદાની કસમ મારુ ખુન શાંત નહી થાય ત્યાં સુધી કે મારો ફરઝંદ ઈમામ મહુદી એ આખેરુઝમાન જુહુર કરશે અને ૭૦,૦૦૦ મુનાફીકોને કત્લ કરશે.

ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના કાતિલોમાં એ પણ શરીક છે જે

આપ(અ.સ.)ના ખુન (જેને સારલલાહ કહે છે) વહાવવા પર રાજી થયા તેના પર અજાબ નાજિલ થયો છે અને થાય છે તે તો એક પ્રસ્તાવના છે. એક મોટો અજાબ ત્યારે જાહીર થશે જ્યારે ઈમામે જમાના જાહીર થશે. કારણ કે ઈમામે જમાના ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના ખુનનો બદલો લેવાવાળા છે. જે રજાતથી બચી જશે કયામતના દિવસે તેનો જે અંજામ થશે, તેની કલ્પના ઈન્સાની દિમાગથી એટલા માટે દૂર છે કે તે સમયે એ અજાબ આવશે જેની કુદરત અને જેનું વર્યસ્વ અમર્યાદિત છે.

લેખકના સલામ થાય એ મા ઓ પર જેનું પવિત્ર દૂધ લોહી બનીને શહે મગલુમના માતમીઓની નસોમાં દોડી રહ્યુ છે અને તેઓ ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના કાતિલો પર ઈલાહી અજાબની તાખીરના લીધે બેચેન છે. એવા બેચેન કે તેમના દિલોની રગો તુટે છે અને આંસુ બનીને આંખોમાંથી જાહેર થાય છે. એમ છતા દરેક આંખ ઈમામ(અ.સ.)ના જુહુર માટે ઈન્ટેજાર કરી રહી છે. ક્યારે આપનો જુહુર થશે. ક્યારે આપ ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના ખુનનો બદલો લેશે.

અજજીલ અલા જહુરેક. આમીન.

---૦૦૦---

અનુસંધાન પાના નં. ૧૮ થી શરૂ ...

અસ્સલામો અલલા મદ્દકુનીન બેલા અકફાન. અસ્સલામો અલાર રોઉસીલ મોફક્રેકતે અનીલ અબદાન

સલામ થાય એમના પર જેમને કફન વગર દફનાવવા પડ્યા. સલામ થાય એ સરો પર જેમને શરીરથી જુદા કરી દેવામાં આવ્યા

ઉદ્યે શોહદાએ કરબલા! હાયે આલે રસૂલ! એ રસૂલ કે જેમણે દુનિયાને કફન અને દફનના આદાબ શીખવ્યા, આજે તેમની ઔલાદને કફન વગર દફન કરવામાં આવે છે. આ ઉમ્મતે આલે રસૂલના સરોને તેમના શરીરથી જુદા કર્યા. ઉમ્મતે અજે રિસાલત કેવો આપ્યો!

અલલાહુમલ અન્ કતલતલ હુસૈને વ અવ્યાદેણી
વ અસહાબેણી

(બાકી આવતા અંકે ઈન્શાલલાહ)

---૦૦૦---

કિયાર્તે નાહિયાની સમજુતી

(અલ-મુન્તાર મોહર્રમુલ હરામ ખાસ અંક ડિ.સ.
૧૪૩૫ અગાઉના અંકોથી શરૂ)

અસ્સલામો અલા અખીઠીલ્દ્ મસ્મુમે

સલામ થાય તેમના એ ભાઈ ઉપર જેમને ઝટેર
આપીને શાહીદ કરવામાં આવ્યા

કિયાર્તે નાહિયાના આ જુમ્લામાં ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)
ના ભાઈ, જન્નતના જવાનોના સરદાર ઈમામ હુસૈન મુજતબા
(અ.સ.) પર સલામ મોકલવામાં આવ્યા છે. જેઓને ખુદ
તેમની પત્નિ મલઉના જોઅદાહ બિન્તે અશાસસએ મોઆવીયા
ઈબ્ને અબી સુફ્યાન (લાઅનતુલ્લાહ)ના કેહવા ઉપર ઝટેર
આપીને શાહીદ કરી દીધા. મસ્મુમ શાહ્ સમ્મ (ઝટેર)થી
બનેલ છે અને અરબી સર્ફના દ્રષ્ટિકોણથી ઈસ્મે મફઊલ છે
એટલે કે જેને ઝટેર આપવામાં આવ્યું હોય.

મોહમ્મદબનો વહ્દબાન અનુદાઉદબીલ્દ્ હચ્ચસે અનુ
જદુદી ઈસ્હાકબને બોહ્દલુલીન અનુ અબીહે
બોહ્દલુલીબને હસ્સાન અનુ તલહીતબને ઝટીલ્દ્ રક્કીયે
અનીગ્ર જોબચીબને અતાઈન અનુ ઓમેરીબને માનીલ્
અબ્સીયે અનુ જોનાદતબને અબી ઓમચ્યત કાલ
દખલતો અલલ્ હસનીબને અલીયીબને અબી
તાલિબ(અ.સ.) ફી મરાહીલીલલાજી તોવુક્કેય ફીહે વ
બચન યદચે તસ્તુન યુક્કુજ્જ્ઞો અલચીદ દમો વ યઘરોજો
કબેદોહુ કીતાતન મેનસમ્મીલલાજી અસ્કાહો
મોઆવેયદ

કુનાદાહ ઈબને અબી ઉમચ્યા રિવાયત કરે છે કે હું
ઈમામ હસન ઈબને અલી ઈબને અબી તાલિબ(અ.સ.)
ની બિદમતમાં દાજર થયો. તે સમયે આપ(અ.સ.)
સખ્ત બિમાર હતા. આપની સામે એક થાળ રાખેલો
હતો જેમાં ખુન ટપકી રહ્યું હતું અને આપના મોટામાંથી
આપના કલેજાના ટ્રૂકડા બણાર નીકળતા હતા એ
ઝટેરના લીધે કે જે મોઆવીયા (લાઅનતુલ્લાહ)એ
આપને પીવડાવ્યું હતું.

(કિફાયતુલ અસર, ઈબને ખજૂજાગ કુમ્મી(ર.અ.))

જે લોકો ઈમામ હુસૈન મુજતબા(અ.સ.)ની શાહાદતની
વિગતવાર માહિતી જાણવા ચાહે છે તેઓ બેદારુલ અન્વાર
(અરબી) ભાગ:૪૪, પાના: ૧૩૪, બાબ: ૨૨ જોઈ શકે છે.

અસ્સલામો અલા અલીયીલ્દ્ કબીર

સલામ થાય અલી અકબર પર

આ વાક્યમાં ઈમામે જમાના (અજજલલલાહો તામાલા
ફરજહુશરીફ) સલામ મોકલી રહ્યા છે એ શાહાદા ઉપર જે
પૈગમ્બરની શાખીહ હતા. જ્યારે અલી અકબર(અ.સ.)
શાહાદત પર જઈ રહ્યા હતા સચ્ચદુશોહદાએ પોતાની
અંગળીને આસ્માનની તરફ ઉંચી કરીને ફરમાવ્યું:

અહ્લાહુ મરણ અલા હાઓલાઈલ્ કંમે ફક્કદ
બરજ એલાખીમ્ ગોલામુન અશબુન્નાસે ખદ્કન વ
ખોલોકન વ મન્તેકન બે રસુલેક કુન્ના એન્નશતકના
એલા નબીયેક નાદના એલા વજદેહી

પરવરદિગાર તું આ કૌમની વિક્રદ્જ ગવાહ રેહજે કે
તેઓથી લડવા માટે હવે એ જવાન ગયો છે જે સિસત
અને સુરતમાં, રફતાર અને ગુજ્જતારમાં તારા રસુલથી
સૌથી વધારે સરખામણી રાખે છે. જ્યારે અમે તારા
નબીની કિયારતના ઈચ્છુક હોઇએ છીએ તો તેના તરફ
ઓઈ લઈએ છીએ

જ્યારે શોહાદા જંગ માટે નીકળ્યા તો આ રજૂ પઢતા
નિકળ્યા

અના અલીયબુલ હુસૈનબન અલી મન ઉસ્બત
જદ્દ અબીહીમ નબી વહ્લાહે લા યહુકોમો ફી ના
ઈબનદાહ અતાનોકુમ બીર્દરમહે હતા યુન્સેની
અગરેબોકુમ બીર્દસફે અહુમા અન અબી ઝરબે ગુલામે
હાશમી અલવી

હું અલી ઈબને હુસૈન ઈબને અલી હું. તેમનો ફરજંદ
હું જેમના જદ્દ નબી છે. ખુદાની કસમ એક
હરામજાદાનો દિકરો અમારી વરયે ફેસલો નથી કરી

શકતો. હું મારા નેત્રાથી તમારી ઉપર હું મલો કરીશ જ્યાં
સુધી તે તૂટી ન જાય. મારી તલવારથી તમને મારીશ.
મારા પિતાના બચાવમાં એ જરબત એક હાશમી અલવી
જવાનની જરબત છે.

અલી અકબર(અ.સ.)એ એવો હુંમલો કર્યો કે
અશકીયાની ફૌજમાં લાશોનો ઢગલો થઈ ગયો, જેના લીધે શોર
બકોર થઈ ગયો અને સખ્ત ખ્યાસ લાગી હોવા છતા આપે
૧૨૦ અશકીયાને જહન્નમ વાસિલ કર્યા.

પછી અલી અકબર(અ.સ.) જખ્મોથી ચુર થઈને ઈમામ
હુસૈન ઈંબે અલી(અ.સ.)ની તરફ પાછા ફર્યા અને અરજ
કરી:

યા અબતે અલ અત્થો કદ કતલની વ સેકલુલ હંડીએ
અજહંદની ફ હલ એલા શરબત મીન માઈન સબીલ
અતકલ્વાબેહા અલલુ અચ્છાદાએ

બાબા ખ્યાસ મારી નાખે છે અને લોખંડનો વજન
મારા પર ભારે થઈ રહ્યો છે. શું કોઈ પાણીની સબીલ
થઈ શકે છે જેના લીધે ફુશમનોની વિરુદ્ધ મને તાકત
મળે?

મકતલ કહે છે કે ફરજંદની આ જ્વાહિશથી મજલુમ
ઈમામનું કલેજ ફાટી ગયું અને આપ રોવા લાગ્યા પછી
ફરમાવ્યું:

યા બોનચ્યા હતે લિસાનેક ફ અખજ બે લિસાનેહી
ફ મસ્સાહુ વ દફા એલયદુ ખાતમહુ વ કાલ ઈમ્બુકલો
કી ફીક વરજા એલા કેતાલે અદુલ્વેક ફ ઇન્ની અરજુ
અન્નક લા તમસા હતા યુસ્કીક જદ્દાક બે કાયસેહીલ
અન્ફા શરબત લા તરજ મચ બઅદહા અબદા

બેટા લાવો તમારી જબાન આપો. ઈમામ(અ.સ.)એ
પોતાની જબાન અલી અકબરની જબાનમાં રાખીને
ચુસાવી (પરંતુ ઈમામની જીબ અલી અકબરની જીબ
કરતા વધારે સુકી હતી) પછી ઈમામ(અ.સ.)એ
પોતાની અંગુઠી આપી અને ફરમાવ્યું બેટા આને તમારા
મોદામાં રાખી લયો અને ફુશમનોથી જેહાદ કરવા જાવ.
હું ચાહું દુંગ કે સાંજ થવા પહેલા તમારા જદ તમને એવા
પાણીથી તૃપ્ત કરશો કે તેના બાદ તમને કયારેય તરસ
નહીં લાગે

અલી અકબર(અ.સ.)એ ફરીથી હુમલો કર્યો અને ૨૦૦
અશકીયાને વાસિલે જહન્નમ કર્યા. એક શકી જેનું નામ મુન્કઝ
ઇંબે મર્ચ અબદી હતું, તેણે અલી અકબર(અ.સ.) પર એવો
વાર કર્યો કે જેના લીધે શાહુઝાદા ઘોડા પરથી નીચે આવ્યા.
અશકીયાએ અલી અકબર(અ.સ.)ને બેરી લીધા. જ્યારે કે
અલી અકબરે પોતાના હાથોને ઘોડાના ગળામાં નાખી દીધા
હતા. મકતલ કહે છે:

ફલતમલહુલ ફરસો એલા અસ્કરીલુ અનદાએ

ફ કતઉલો બે સોયુકેહીમ ઈરબન ઈરબન

પછી ઘોડો અલી અકબર(અ.સ.)ને ફુશમનોની તરફ
લઈ ગયો અને તેઓએ પોતાની તલવારોથી અલી
અકબરના ટૂકડે ટૂકડા કરી નાખ્યા.

ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)એ અલી અકબર(અ.સ.)ની
શહાદત પર મરસીયો પદ્ધયો:

અય બેટા તમારા પછી ફુનિયાની જંદગી પર ધૂળ
છે. તમે તો આ ફાની ફુનિયાથી વિદાય લઈ લીધી અને
તમારા પિતા ફુશમનોની વરચે એકલા વેરાયેલા છે.
ખુદાયા! આ કોમને હરગીજ માફ નહીં કરતો કે જેઓ
અલી અકબર (અ.સ.) જેવા ફરજંદને હુસૈન(અ.સ.)
જેવા પિતાથી છીનવી લીધો.

અસ્સલામો અલર્જીઈસ્સગીર

સલામ થાય ફુધપીતા કમસીન પર

ઉંબે ઈમામે જમાના(અ.સ.) જિયારતે નાહિયામાં ઈમામ
હુસૈન(અ.સ.)ના નાના શીર ખ્વાર અલી અસ્ગર(અ.સ.) પર
સલામ મોકલી રહ્યા છે. જ્યારે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)એ
આવાજે ઈસ્તેગાસા બલંદ કરી, ખૈમામાં કોહરામ થઈ ગયો.
ઈમામ(અ.સ.)એ આ શોરનું કારણ પુછ્યું. એહુલે હરમે
બતાવ્યું કે જ્યારે આપે આવાજે ઈસ્તેગાસા બલંદ કરી, શીર
ખ્વાર પોતાને જુલામાંથી ફેંકી દીધા. હુસૈન(અ.સ.)એ
બાળકને ગોદમાં લઈ લીધું અને ચાલ્યા.

ખુલાસો એ કે હુરમુલા મલઉનએ ત્રાણ ભાલાવાળા
તીરથી શીર ખ્વારને શાહીદ કરી દીધા. જ્યારે માં એ પોતાના
ઇ મહિનાના ચાંદને ખુનમાં નહાયેલા જોયા તો મરસીયો
પદ્ધયા:

અય બેટા! શું તમારી જેવા શીર ખ્વારને પણ કત્લ
કરવામાં આવે છે?

અસ્સલામો અલા અભદ્રાનીસલીબા

સલામ થાય એ નાજુક શરીરો પર જેના પર કોઈ
પણ કપુર રેહવા દેવામાં આવ્યું નહિ

શબ્દ અભદ્રાન એ બદનનું બહુવચન છે અને સલીબા એ
ઈસ્મે મફઊલના અર્થમાં છે. એટલે કે જેનો લિબાસ ધીનવી
દેવામાં આવ્યો છે. કારણ કે અભદ્રાન જમ્મે મુક્સ્સર છે
એટલા માટે સલીબા પર તાએ તાનીસ આવ્યો છે. કારણ કે
જમ્મે મુક્સ્સર મિજાજી રીતે મોઅન્નસ હોય છે.

અસ્સલામો અલલ્ ઈત્તરીલ્ ગરીબા

સલામ થાય દરબદર ફેરવવામાં આવેલ ખાનદાન
૫૨

ઈત્તરત એટલે ખાનદાન અને ગરીબા એટલે જેને વતનથી
કાઢી મુકવામાં આવ્યા હોય. ઈબ્ને મંગુર પોતાની મશહૂર
ડીક્ષનરી લિસાનુલ અરબમાં લખે છે. “ઈત્તરતનો શાબ્દિક અર્થ
છે વૃક્ષની ડાળી અને ઈત્તરતે નબી(સ.અ.વ.)થી મુરાદ
પૈગમ્બર(સ.અ.વ.) અને અલી(અ.સ.)ની અવલાદ”
(ભાગ: ૪, પાના: ૫૩૮, ઐન-તા-રાના મૂળ અક્ષર નીચે)

અગર ઈન્સાન ફક્ત આ બે શબ્દો પર વિચાર કરે તો તેનું
કલેજુ ફાટી જશે. આલે નબી(સ.અ.વ.) અને આલે અલી
(અ.સ.)ને દરબદર ફેરવવામાં આવ્યા. સફરની શરૂઆત ૨૮
રજબના થઈ જ્યારે સચ્ચાદુર્શોહદાને મદીના છોડવું પડ્યું અને
આપ પોતાના પુરા ખાનદાનની સાથે મક્કાએ મોકર્મા તશીફ
લઈ ગયા. પછી મક્કાએ મોકર્મામાંથી કરબલા. આશુરાના
દિવસે એહુલે હરમને કેદી બનાવવામાં આવ્યા અને કરબલાથી
કુફા અને કુફાથી શામ અને શામથી કરબલા થઈ મદીના સુધી.
વાય થાય આ ઉમ્મત પર! રસૂલનો કલમો પઢે છે અને ઈતરતે
રસૂલની સાથે આવો વર્તાવ? આજે પણ એ લોકો કે જેમના
દિલોમાં એ ઝાલિમોની પ્રત્યે કુણી લાગણી છે અથવા કોઈ
પણ રીતે એ ઝાલિમોના કદી માફ ન થઈ શકે એવા ગુનાહોમાં
બચાવ રજુ કરે છે, ચોક્કસ તેઓ આ ગુનાહોમાં તેમની સાથે
શરીક છે.

અસ્સલામો અલલ મુજદ્દલીન ફીલ ફ્લવાત

સલામ થાય એ લાશો પર જે ઘોરી માર્ગો પર
વિખેરાયેલી રહી

ડિક્ષનરીમાં મુજદ્દલનો અર્થ છે અલ-મુલ્કા અલલ અર્જે
કરીલા એ કે જેને કત્લ કરીને જમીન પર ફેંકી દેવામાં આવ્યા
હોય અને મુજદ્દલીન તેનું બહુવચન છે. ફ્લવાત એ ફ્લવહનું
બહુવચન છે જેનો અર્થ છે રાજ માર્ગ - મુખ્ય માર્ગ.

અસ્સલામો અલાન્નાઝેદીન અનીલ અવતાન

સલામ થાય તેના પર જેમને તેમના વતનથી છોડાવવામાં
આવ્યા હોય

શબ્દ નગાહુન એ સમયે વપરાય છે. જ્યારે કુવામાંથી
પાણીને કાઢી નાખવામાં આવે છે. આ ઝિયારતમાં ઈમામે
જમાના(અ.સ.) અજબ દર્દને દર્શાવીને ફરમાવી રહ્યા છે કે
એહુલેબૈત(અ.મુ.સ.)ને તેમના વતનથી એવી રીતે જુદા કરી
દેવામાં આવ્યા, જેવી રીતે કુવામાંથી પાણી કાઢવામાં આવે છે.
અગર આ સરખામાણી પર વિચાર કરીએ તો ઘણી બધી
બાબતો સામે આવે છે. એ કુવો કે જેમાં પાણી નથી રેહતું તે
પછી કુવો નથી રેહતો, ફક્ત એક ખાડો રહી જાય છે. બિલકુલ
એવી જ રીતે ફરજાંદે રસૂલ(સ.અ.વ.) અને આલે રસૂલ
(સ.અ.વ.)ના જવા બાદ મદીના મદીના રહ્યું નહીં. કુઅને
કરીમમાં ઈશર્દાં થાય છે.

વ બેઅરીન મોઅત્તલતીન

એ કુવો કે જે હવે ઉપયોગ નથી કરાતો

(સુરે હજ, આયત: ૪૫)

આ આયતે કરીમાની તકસીરમાં ઈમામ મુસ્તા કાન્જિમ
(અ.સ.)થી રિવાયત છે:

અલ બેઅરુલ મોઅત્તલતુલ ઈમામુસ્સામેતો

છોડી દેવામાં આવેલો કુવો એટલે ખામોશ ઈમામ

(અલ-કાફી, ભાગ: ૧, પાના: ૪૨૭, ઉદ્દીસ નં.: ૭૫)

એહુલેબૈત(અ.મુ.સ.) મદીનાથી રૂખ્સત થયા એટલે
મદીના વિરાન થઈ ગયું.

અનુસંધાન પાનાનં. ૧૫ ઉપર ...

ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)ના અખ્લાક

સચ્યદુશોહીદા હુસૈન(અ.સ.)ના અખ્લાક અને કિરદાર પર પ્રકાશ ફેંકવો એ સૂર્યની સામે દિવો દેખાડવા બરાબર છે જે ખુલ્કે અભીમના જાનશીન હોવા ઉપરાંત સરકારે કોનૈન(સ.અ.વ.)ની તમામ બાબતો, જવાબદારીઓના વારસદાર હોય ભલા કોઈ તેમની જુંગળીના અખ્લાકના અમૂલ્ય પાસાઓને કાગળથી જીનત અતા કરી શકે? એટલા માટે કે અગર તેમણે તાલીમ ન આપી હોત તો આપણને અખ્લાકની સમજણું પણ ખબર ન પડત કે અખ્લાક કેહવાય કોને?

તેમણે અખ્લાકી સમજણું રજુ ન કરી હોત તો આપણે શું કરત?

તેમણે અખ્લાકી સમજણની અમલી જુંગળી આપણી સામે ન ગુજારી હોત તો આપણને અખ્લાકને અમલમાં લાવવાની રીત ન આવડત. નહિંતર તમે અને અમે જાણીએ છીએ કે આપણે ત્યાં અખ્લાકના બારામાં શું ખયાલ જોવા મળે છે:

(૧) સામાન્ય લોકોની વચ્ચે એક માન્યતા જે જોવા મળે છે તે એ છે કે રોજંદા જીવનમાં અખ્લાક શબ્દનો ઉપયોગ આપણે એ રીતે કરીએ છીએ કે કોઈ સલામ કરે તો તેને સારા અખ્લાકનું સર્ટીફિકેટ આપી દીધું અને સલામ ન કરી તો બદ અખ્લાકીમાં શુમાર કર્યું. આ જ તો છે બીજું શું?

(૨) અને એક બીજો ખયાલ એ જોવા મળે છે કે જે અખ્લાકના આલિમોની નજરમાં છે જેના લીધે ખરેખર કોઈ ઇન્સાનને અખ્લાકવાળો કે બદ અખ્લાક ગાણવામાં આવે છે. વાતચીતને વધારે વિગતમાં લઈ જવા નથી ચાહુતો પરંતુ એટલું જરૂર છે કે ઇન્સાનની જુંગળીમાં બે વાતો ખુબ જ મહત્વની છે.

(૧) ઇલમ (૨) અમલ.

જેવી રીતે ઇન્સાનની જુંગળી આ બંને વગર સંપૂર્ણ નથી તેવી જ રીતે ઇન્સાનનું ચારિય ત્યાં સુધી સંપૂર્ણ નથી થઈ શકતું જ્યાં સુધી કે ઇન્સાનનું ઇલમ અને અમલ દરેક પ્રકારની

ખામીઓ અને એબ અને કમગોરીઓથી પાક ન હોય. દુનિયામાં મોહમ્મદો આલે મોહમ્મદ(અ.મુ.સ.)ના સિવાય કોઈ એવું નથી કે જેને અલ્લાહ તરફથી ઇલમ મળેલું હોય અને અમલમાં અત્યાર સુધી દુનિયા તેમનો જવાબ નથી લાવી શકી. એ વાત યાદ રહે કે ગરીબ આદમી ગરીબોની સાથે બેસી જાય, ફકીર આદમી ફકીરોના સમૂહની સાથે ઉઠે-બેસે એ કોઈ ઇન્સાની જુંગળીનો હુનર અથવા કિરદાર નથી. મોટો માણસ નાના માણસની સાથે ખાવાનું ખાય એ ખુબ જ ઉચ્ચ દરજજાના કિરદારનો કમાલ છે. શું ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)ની સરખામણી દુનિયાના કોઈ પણ માણસ સાથે કરી શકાય છે? જે દીન અને દુનિયા બંનેના સરદાર હોય, જે મહાન હુસબ અને કરીમ વંશવાળા હોય, તેનાથી મોટું કોઈ છે? પરંતુ ઇમામ હુસૈન (અ.સ.)નો કિરદાર જોઈએ તો અજમત અને મર્તબો ઘરાવતા હોવા છતા ઇન્કેસારી અને નષ્ટતાને કેવી રીતે અમલી રૂપ આપ્યું છે.

મર્તુમ અચ્યાશીએ ભરોસાપાત્ર સનદથી વર્ણન કર્યું છે કે એક દિવસ ઇમામ હુસૈન(અ.સ.) એક જગ્યાએ પસાર થઈ રહ્યા હતા. જોયુ કે અમૂક મિસ્કિન પોતાની અબા પાથરીને સુકી રોટલી ખાઈ રહ્યા છે. જ્યારે નજદીક પહોંચ્યા તો એ લોકોએ આપ(અ.સ.)ને પોતાની સાથે ખાવાની દાવત આપી. ઇમામ હુસૈન(અ.સ.) તરત જ ઘોડા પરથી નીચે ઉત્તર્યા અને તેમની પાસે બેઠી ગયા પછી ફરમાવ્યું:

ઈન્નાં લા ચોહિબ્બુલુ મુસ્તકબેરીન

બેશક ખુદા અભિમાનીઓને દોસ્ત નથી રાખતો

(સુરે નહલ, આયત: ૨૩)

અને તેમની સાથે ખાવાનું શરૂ કરી દીધું. અમૂક રિવાયતોમાં મળે છે કે આપ બેટી તો ગયા પરંતુ ફરમાવ્યું: માફ કરજો અમે ખાવાનું નથી ખાઈ શકતા એટલા માટે કે તમારું ખાવાનું સદકો છે (લોકોના ઘરેથી માંગીને લાવો છો) અને અમો આલે મોહમ્મદ(સ.અ.વ.) પર સદકો હરામ છે.

કિરદસ્તનું થોડું વિશ્વેષણ કરીએ. ખબર હતી કે આ ખાવાનું અમારા માટે જાયેજ નથી એ છતા તેમની પાસે બેસી ગયા. જેથી બતાવી દે કે તમે દાવત આપી, કબુલ કરવી એ મારી ફરજ હતી પરંતુ ખાંસું નહીં એ અલ્લાહના હુકમની બજાવણી છે. નહિતર ખુબ જ સારી રીતે ઘોડા પરથી ઉત્તર્યા વગર આ કહીને આગળ વધી જાત કે જે ખાવાનું ખાઈ રહ્યા છો તે મારા લાયક છે જ નહીં તો પછી બેસવાની શું જરૂરત છે. ત્યાર બાદ જુઓ કે કેટલી સારી રીતે એક અમલથી કુર્ચાને કરીમની આયતોને અમલી અખલાક રજુ કરી દીધું. કુર્ચાન કહે છે:

ઇલ્લ જગાઉલ્લ એહસાને ઇલ્લલ્ એહસાન
(સુરેહમાન, આયત: ૬૦)

ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)એ તેમના તરફ સંબોધન કરીને ફરમાવ્યું:

તમે દાવત આપી મેં કબુલ કરી. હવે હું દાવત દઈ રહ્યો છું તમે પણ કબુલ કરો અને બધાને પોતાના ધરે લઈ ગયા. કનીજાને અવાજ આપી જે કાંઈ ધરમાં મેહમાન માટે હોય લઈ આવો. આપે બેહતરીન તરીકાથી મેહમાનગતી કરી અને ઇનામ અને ઇકરામ સાથે રૂપસ્ત કરી દીધા

(જ્લાઉલ ઓયુન, ભાગ: ૨, પાના: ૩૨૫)

સખાવતે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.):

ઈબ્ને શેહરે આશોબ એ રિવાયત કરી છે કે એક અસરાબી મદ્દીના પહોંચ્યો અને પુછ્યું કે મદ્દીનામાં સૌથી વધારે કરીમ કોણ છે? લોકોએ કહ્યું: હુસૈન ઈબ્ને અલી(અ.સ.). તે તરત જ મસ્જિદ આવ્યો. જોયું કે આં હુઝરત (અ.સ.) નમાજમાં મશગુલ છે. એટલી વારમાં ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ની મદ્દહમાં અમૂક શેર પઢી દીધા. જ્યારે હુઝરત (અ.સ.) નમાજથી ફારિગ થયા તો કમ્બરને બોલાવ્યા અને ફરમાવ્યું: કમ્બર! હિજાજના માલમાંથી કાંઈ વધ્યું છે? કમ્બરે અર્જ કરો: સોનાના ચાર હજાર દીનાર વધ્યા છે. ફરમાવ્યું: લાવો આ શાખ્સ તેનો સૌથી વધુ મુસ્તહક છે. ધરની અંદર તશરીફ લઈ ગયા. પોતાની મુખારક રિદામાં ૪૦૦૦ દીનાર લપેટીને અસરાબીથી શર્મના લીધે દરવાજાની પાછળ ઉભા રહીને ધીમેથી તેના હવાલે કરી દીધા. અમૂક શેર આપ

(અ.સ.)એ પાણ કીધા જે અસરાબીથી માફી માંગવા પર હતા. જ્યારે અસરાબીએ થેલી જોઈ તો રોવા લાગ્યો. હજરતે ફરમાવ્યું:

અય અસરાબી! એવું લાગે છે કે જે મેં આપ્યું છે તે તારા માટે પુરતું નથી. અર્જ કરો: નહિ! એવું નથી પરંતુ હું એટલા માટે રડી રહ્યો હું કે સખાવત અને બલ્લિસનો આ જબરદસ્ત હાથ કેવી રીતે માટીમાં છૂપાઈ જશે
(જ્લાઉલ ઓયુન, ભાગ: ૨, પાના: ૩૨૫-૩૨૬)

ઈમેઉલ અખભારમાં રિવાયત છે કે એક અસરાબી ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની બિધમતમાં આવ્યો અને અર્જ કરી: ફરજંદે રસુલ હું સંપૂર્ણ દીયતનો ઝામીન હું અને હવે તેને એદા કરવાથી લાયક હું. મેં વિચાર્ય શું કરું. દિલમાં વિચાર્ય કે લોકોમાં સૌથી વધારે કરીમ હોય તેની પાસે માંગુ. મેં જોયુ કે પૈગમ્બર(સ.અ.વ.)ના એહુલેબેત(અ.મુ.સ.)થી વધીને કોઈ કરીમ નથી. હજરત(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

આ તો તારી રીત હતી કે કરીમની પાસે સવાલનો હાથ લંબાવવો જોઈએ પરંતુ આ મારી રીત છે કે આં હજરત (સ.અ.વ.)એ ફરમાવ્યું: ‘અલ્લ મન્દુરુફો બે કદરીલ મન્દુરેફેતે’ અગર કોઈને કાંઈક દેવું હોય, અતા કરવું હોય તો દેવાથી પહેલા તેની માન્દેફત જોઈ લેવી. જેટલી માન્દેફત ધરાવતો હોય તેટલા મ્રમાણમાં તેની સાથે નેકી કરવી જોઈએ. હું તને તૃણ સવાલ કરું હું. એક સવાલનો જવાબ આપ્યો તો એક તૃત્યાંશ માલ તારો. અગર બે સવાલના જવાબ આપ્યા તો બે તૃત્યાંશ. અગર તૃણ સવાલના જવાબ આપ્યા તો પૂરા માલનો હક્કદાર બનીશ.

તે ગભરાઈ ગયો. હજરત મને સવાલ કરશે મારી શું હેસીયત. ફરજંદે રસુલ આપ ઈલ્મે લફુન્નીના માલિક છો, શરફ અને અર્જમત ધરાવનારા છો. આપ પુછો અગર ઈમ્ભેહાનમાં કાખ્યાબ થઈ ગયો તો શું કહેવું નહિતર આપને જ પુછી લઈશ.

ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું: બતાવ કે કયો અમલ અફજુલ છે?

અસરાબી: અલ્લાહ તખાલાની ઝાત પર ઈમાન રાખવું.

ઈમામ(અ.સ.): આખેરતમાં હલાકતથી બચવાનો

જરીઓ શું છે?

અભરાબી: અલ્લાહ પર ભરોસો રાખવો.

ઇમામ(અ.સ.): ઈન્સાનની જીનત કઈ ચીજમાં છે?

અભરાબી: ઈલમ અને તેની સાથે ઈલમ.

ઇમામ(અ.સ.): અગર એ ન હોય તો?

અભરાબી: માલ અને તેની સાથે સબ્ર અને બરદારત કરવું.

ઇમામ(અ.સ.): અગર તે પણ ન હોય તો?

અભરાબી: ગરીબાઈ અને તેની સાથે સબ્ર.

ઇમામ(અ.સ.): અગર તે પણ ન હોય તો?

અભરાબી: પછી આવો શખ્સ હક્કાર છે કે વિજણી પડે અને હુલાક થઈ જાય?

રિવાયત કહે છે કે જેવું તેણે આખરી વાક્ય કહ્યું, ઇમામ (અ.સ.) મુસ્કુરાયા અને થેલી જેમાં ૧૦૦૦ દીનાર રાખેલા હતા તેના હવાલે કર્યા. તમે ઈમ્પ્રેઝનમાં કામ્યાબ થઈ ગયા. આથી બધું લઈ જાવ અને પોતાની અંગુઠી આપીને ફરમાવ્યું:

આ અંગુઠી પણ લઈ લ્યો. તેના નગીનાની કિંમત ૨૦૦ હિરણ્ય છે. થેલીની રકમથી કર્ઝ અદા કરજો અને આ અંગુઠીને પોતાના ખર્ચમાં ઉપયોગ કરજો

અભરાબીએ આગળ વધીને તેને લીધું અને અર્જ કરી:

અલ્લાહો અખ્રલમો ઉચ્ચાર્ય યજ્ઞઅલો રેસાલતહુ

અલ્લાહ બેહતર જાણે છે કે રિસાલત અને ઇમામત કયાં રાખે.

(જીલાઉલ ઓયુન, ભાગ: ૨, પાના: ૩૨૮)

આપનું સાદુ જીવન:

ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)ની શખ્સીયત એટલી બધી બુલંદ છે કે તેની કોઈ કલ્પના કરી શકતું નથી. જ્યારે આપ(અ.સ.) પોતાના ભાઈ ઇમામ હસન(અ.સ.)ની સાથે પગે ચાલીને હજ કરવા તશીફ લઈ જતા હતા તે સમયે ઈસ્લામની મોટી મોટી શખ્સીયતો આપના એહૃતેરામમાં પગે ચાલતા. સમાજની

અંદર આપનું જે ઈજ્જત અને એહૃતેરામ હતું તેનું એક કારણ એ હતું કે આપ સમાજમાં જીંદગી પસાર કરતા હતા. લોકોથી એકાંત વાસ રાખતા નહીં. દિલો જાનથી સમાજના મસઅલાઓમાં ભાગ લેતા અને બીજાઓની જેમ પોતે પણ મુશ્કેલીઓ અને તકલીફો સહન કરતા. લોકો પ્રત્યે હમદર્દીઓ આપને ફિકરમંદ રાખતી હતી. આપની પાસે ન તો મહેલ હતો અને ન તો લશકર. ન બિદમત ગુજરાત ગુલામો ન તો ચોકીદાર અને ન તો દરવાન. આપની જીંદગી બાદશાહો જેવી ન હતી. બલ્કે ફીરો, જરૂરતમંદોની મદદ કરવામાં આગળ આગળ રેહતા અને ખુદ પોતે સામાન લઈને પહુંચતા હતા.

શોઅબ બીજી અખ્રુરેહમાન ખુગાઈનું બયાન: જ્યારે ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)ને શાહીદ કરી દેવામાં આવ્યા તો આપની પીઠ મુખારક પર કાળા ચિહ્નનો જોવા મળ્યા. લોકોએ ઇમામ જૈનુલ આબેદીન(અ.સ.)થી આનું કારણ પુછ્યું. ઇમામ (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

મારા વાલિદ રાતના અંધારામાં પીઠ પર રોટીઓ ડંચકીને બેવાઓ, યતીમો અને ફકીરોમાં વહેંચતા હતા.
આ તેની નિશાનીઓ છે.

(મનાહિબ, ભાગ: ૨, પાના: ૨૨૨)

અલાએલી પોતાની કિતાબમાં લખે છે: માનવ ઈતિહાસમાં એવી મહાન શખ્સીયતો મળે છે કે જેની મહાનતાના પાસાએ દુનિયાને આશ્રયચકિત કરી દીધા છે. કોઈએ શુજાતમાં, કોઈએ જોહેદમાં, કોઈએ સખાવતમાં. પરંતુ ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)ની શખ્સીયત દરેક પાસાથી અજીમ દેખાઈ આવે છે. તેમની શખ્સીયત તમામ અજમતો અને બુલંદીઓનો મજમુઓ છે.

(સીમ્વલ મઅના, પાના: ૧૦૪)

જે નબુવ્વતના અમર્યાદિત રાજ્યના વારિસ હોય, જે અલી(અ.સ.)ની અજમત, અદાલત અને શુજાતનો અરીસો હોય, જે ફાતેમા(સ.અ.)ના જાહેજલાલ, ફરીલત અને ઉર્ચયતાના વારસદાર હોય, જે હસન(અ.સ.)ની શાનો શૌકત અને સુલેષ તથા હિલમના જવાબદાર હોય. એમની શખ્સીયત બુલંદીઓ અને ઈન્સાની સિફતોના મેઘ ધનુષ્ય તરીકે નજર કેમ ન આવે? આપણા સર્વો માટે એહુલેબૈત (અ.મુ.સ.)ના મકતબના અનુયાયીઓ તરીકે જરૂરી છે કે તેમની શખ્સીયત અનુસંધાન પાનાનં. ૨૯ ઉપર ...

ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)ની શહાદતની વૈશ્વિક અસરો

પ્રસ્તાવના:

અલ્લાહની આ સુન્નત હંમેશાથી રહી છે કે મુકર્બ બંદાઓની વિલાદત અને શહાદત પર કાયેનાતમાં અગ્રીમ નિશાનીઓ જાહેર થાય, જેથી જમીનવાળાઓને આવનાર મુકર્બ બંદાઓના ઈસ્ટેકબાલ માટે તૈયાર કરવામાં આવે અને આ અગ્રીમ બંદાઓની શહાદત પર કાયેનાત પર થવાવાળી અસરોને જાહેર કરે જેથી બંદાઓને ગુનાહની ગંભીરતાનો એહેસાસ કરાવી શકાય. બંને વાત માટે કુર્ચાનમાંથી ઉદાહણ રજુ કરી શકાય છે. જનાબે ઈસા(અ.સ.)ના જન્મ પેહલા અને પછીના બનાવોને કુર્ચાનમાં વિગતવાર જોઈ શકાય છે. એ જ રીતે જનાબે યહ્યા(અ.સ.) અને જનાબે સાલેહ(અ.સ.)ની ઉટાણીની શહાદત બાદની અસરો કુર્ચાને વિગતવાર રજુ કરી છે.

બીજુ આ અસરોને એટલા માટે દેખાડવામાં આવે છે અથવા બાકી રાખવામાં આવે છે કે જેથી ભવિષ્યમાં આવનાર લોકો તેનાથી બોધપાઈ અને નસીહત મેળવે અને પોતાના બુઝુગોના કારનામાઓ અગર હુકારાતમક છે તો પોતાની જુંદગીમાં અપનાવે. આ બાબતોને ધ્યાનમાં રાખીને જ્યારે આપણે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની શહાદત બાદ થવાવાળ બનાવો અને અસરો પર નજર કરીએ તો તેની અબદી અસર એ થાય કે તે આપણને ખુદાવંદે આલમના દીનની હિંકારતમાં દરેક કુર્બાની પેશ કરવા પ્રેરે છે. આ ઉપરાંત આ અસરોની હૃન્સાન પર એક ઉડી અસર થાય છે, જે તેના દીનમાં યકીન અને ઈમાનમાં મજબુતાઈ તથા પુષ્ટતા પૈદા કરે છે. દુનિયામાં શીચ્યતનું હોવું તેનો સ્પષ્ટ પુરાવો છે. આ બાબતોને દ્રાષ્ટિમાં રાખીને આવો અમુક એવા બનાવોનો ઉલ્લેખ કરીએ જેમાં યકીન અને ઈમાનમાં વધારાની સાથે દુનિયા અને આખેરતમાં ખુદાવંદે આલમની ખુશનુદીનો સબબ હોય.

(૧) શૈખ પોતાની અમાલીમાં ભરોસાપાત્ર સનદથી હુસૈન ઈધને અભી ફાકતાહથી વાર્ણન કરે છે. રાવી કહે છે: હું અને અબુ સલમા અસ્સર્જ અને યુનુસ બીન યાકુબ, કુઝૈલ

ઇધને સયાર અબુ અબ્દીલલાહ(અ.સ.) (ઇલ્લા ઈમામ)ની પાસે હતા. મેં ઈમામ(અ.સ.)ને કહું: મારી જાન આપ પર કુર્બાન થઈ જાય હું ક્યારેક એ લોકોની બેઠકોમાં જાવ હું અને દિલમાં આપ લોકોને યાદ કરુ છું. હું તે સમયે શું કહું? પછી ઈમામ (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

અય હુસૈન! અગર તમે એ લોકોની બેઠકોમાં જાવ તો કહો:

અલ્લાહુમ અરેનર્રખાા વસ્સોર્ર ફ ઇન્નક તાદ્વતી અલા મા તોરીદો

અય અલ્લાહ! અમને આસાનીઓ અને ખુશીઓ અતા કર ખરેખર તું જે ચાહે છે અતા કરે છે.

રાવી કહે છે મેં ઈમામ(અ.સ.)ને કહું: મારી જાન આપ પર કુર્બાન થાય હું ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ને યાદ કરુ છું. જ્યારે હું તેમને યાદ કરુ તો શું કહું? પછી ઈમામ(અ.સ.)એ જવાબ આપ્યો:

ત્રણ વખત કહો: સહલલાહો અલયક યા અબા અબ્દીલલાહ (આપ પર ફુર્દા સલામ થાય અય મૌલા હુસૈન(અ.સ.)

પછી ઈમામ(અ.સ.) અમારી તરફ મુતવજ્જેહ થયા અને ફરમાવ્યું:

બેશક જ્યારે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ને શહીદ કરવામાં આવ્યા તો સાતેય આસમાન અને જમીને ગીર્યા કર્યું. જમીન અને આસમાનમાં જે ચીજો છે બધાએ ગીર્યા કર્યું અને જન્તા તથા જહનનમયાં જે કાઈ ચીજો છે તેણે ગીર્યા કર્યું. જે ચીજો દેખાઈ છે અને જે ચીજો દેખાતી નથી બધાએ ગીર્યા કર્યું સિવાય ત્રણ ચીજોએ.

રાવી કહે છે મારી જાન આપ કુર્બાન થાય એ ત્રણ ચીજો કર્ય છે જેણે હુસૈન(અ.સ.) પર રૂદન કર્ય નહીં. ઈમામ (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

વસરા, દમિશક (શામ) અને આલો હકમ બીજા
અભીલ આસ
(જીલાઉલ ઓયુન, પાના: ૫૩)

(૨) શૈખ સદ્ગુરુ 'અમાલી' અને 'એલલ' માં ભરોસાપાત્ર સનદથી જબલા મકીનાથી રિવાયત છે કે જબલા કહે છે: મેં મીસમે તમ્મારને કેહતા સાંભળ્યા કે: અલ્લાહની કસમ! આ ઉમ્મત પોતાના નબીના ફરંજને મોહર્રમની દસમી તારીખે શહીદ કરશે અને અલ્લાહની કસમ! દીનના દુશ્મનો આ દિવસને બરકતનો દિવસ ગાળશે અને આ થવાનું જ છે. અલ્લાહ તાલાબે તેનો ઉલ્લેખ પ્રથમથી જ કરી દીધો છે અને આ ચીજો હું એ અહુદ અને વાયદાના આધારે કહી રહ્યો છું અને ચોક્કસ મારા મૌલાબે ખબર આપી છે કે દરેક ચીજ મારા હુસૈન પર રૂઢન કરશે ત્યાં સુધી કે જંગલોમાં જાનવર, સમુદ્રમાં માછલીઓ, આસમાનોમાં પક્ષીઓ રોશે અને સુરજ, ચાંદ, સિતારાઓ, આસમાન અને જમીન, ઇન્સાનો અને જીનાત મોઅમીનો, આસમાન અને જમીનના તમામ મલાએકા, રીજવાન, માલિક, અર્ણો ઈલાહીના ઉપાડવાવાળા ફરિશતાઓ રોશે અને આસમાનથી ખુનવાળી ખાકનો વરસાદ થશે. પછી ઈમામ(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું: કાતિલો પર લાનત કરવી વાળું છે જેવી રીતે આ મુશરીકો પર લાનત કરવી વાળું છે, જેઓએ અલ્લાહની સાથે બીજાને શરીક કર્યા છે અને જે રીતે યહુદી, ઈસાઈ અને મજુસી પર લાનત કરવી વાળું છે.

જબલા કહે છે: મેં મીસમને કહ્યું: અય મીસમ! લોકો કેવી રીતે એ દિવસને બરકતનો દિવસ ગાળી શકે કે જે દિવસમાં ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) શહીદ થયા? પછી મીસમ રોવા લાગ્યા અને પછી ફરમાવ્યું: આ લોકો જુઠી હદ્દીસો થકી એમ ધારે છે કે આ એ દિવસ છે કે જે દિવસે અલ્લાહે આદમ(અ.સ.)ની તર્કે અવલાને કબૂલ કરી માફી અતા કરી જ્યારે કે ફક્ત અને ફક્ત ઝિલ્હુજજમાં અલ્લાહ, તાલાબે તેમની તૌબા કબૂલ કરી અને લોકો સમજે છે કે આ એ દિવસ છે જે દિવસે અલ્લાહે દાઉદ(અ.સ.)ની તૌબા કબૂલ કરી. જ્યારે અલ્લાહે ફક્ત અને ફક્ત ઝિલ્હુજજમાં તેમની તૌબા કબૂલ કરી હતી અને તેઓ એમ સમજે છે કે આ દિવસે અલ્લાહે યુનુસ પૈગાખરને માછલીના પેટમાંથી બહાર કાઢ્યા હતા. જ્યારે કે ઝિલ્હુજજમાં અલ્લાહે યુનુસ નબીને માછલીના પેટમાંથી બહાર કાઢ્યા હતા. અને તેઓ એમ વિચારે છે કે આ દિવસે

નુહની કશતી જુદીના પહ્યા પર ડેહરી હતી જ્યારે કે નુહની કશતી ૧૮ મી ઝિલ્હુજજના દિવસે જુદી પહ્યા પર ડેહરી હતી. આ લોકો એમ ધારે છે કે બની ઈસરાઈલે એ દિવસે દરિયામાં રસ્તો બનાવ્યો જ્યારે કે રબીઉલ અવ્વલના મહિનામાં અલ્લાહ તાલાબે બની ઈસરાઈલના માટે રસ્તો બનાવ્યો હતો. પછી મીસમ કહે છે કે અય જબલા તમે જાણી લ્યો કે હુસૈન ઈબ્ને અલી(અ.સ.) કયામતના દિવસે જીન્નતમાં શહીદોના સરદાર છે અને તેમના અસહાબ બીજા શોહદામાંથી ઘણા જ બુલંદ છે.

અય જબલા, જ્યારે તમે સુરજની લાલાશને જુઓ કે તે જામેલા ખુન જેવું થઈ ગયું હોય તો જાણી લેજો કે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ને શહીદ કરી દેવામાં આવ્યા.

જબલા કહે છે કે એક દિવસ હું બહાર નીકળી તો મેં જોયુ કે સુરજની કિરણો દિવાલો પર એવી રીતે દેખાઈ રહી છે જેવી રીતે લોહી ભરેલી ચાદરને લપેટી દેવામાં આવી હોય. હું ચિલ્લાઈને રોવા લાગી અને મેં કહ્યું: ખુદાની કસમ આજે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ને શહીદ કરી દેવામાં આવ્યા.

(૩) ઈથાઈમ ઈબ્ને નખઈથી રિવાયત છે કે એક દિવસ અલી(અ.સ.) ઘરેથી નીકળીને મસજીદમાં આવીને બેસી ગયા. અસહાબે અમીરુલ મોઅમેનીન આજુ-બાજુ બેસી ગયા. હુસૈન (અ.સ.) ઈમામ(અ.સ.)ની સામે આવીને ઉભા રહી ગયા. પછી ઈમામ(અ.સ.)એ પોતાનો મુખારક હાથ ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ના સર પર રાખીને ફરમાવ્યું:

અય બેટા અલ્લાહ તાલાબે પોતાની કિતાબમાં એ લોકોને પોતાના આ કોલમાં બુરુભલુ કહ્યું:

કમા બક્ત અલયેમુસ્સમાઓ વલ્ય અર્જો વમાકાનુ
મુન્જરીન

“ન તો આસમાન તેના પર રક્યુ અને ન તો જમીને
ગિર્યા કર્યુ અને ન તેમને મોહલત દેવામાં આવી”

(સુરે દોખાન: ૨૮)

ખુદાની કસમ આ લોકો તમને શહીદ કરશે અને
તમારી ઉપર આસમાન અને જમીન ગિર્યા કરશે

અબુ બસીર કહે છે કે છહા ઈમામ(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

બેશક ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની શહીદત પર

આસ્માન અને જમીને જિર્યા કર્યું અને બંને લાલ થઈ ગયા અને જમીન અને આસ્માને એ બંને એટલે કે યહ્યા ઈબને ઝકરીયા અને હુસૈન ઈબને અલી(અ.સ.)ના સિવાય કોઈના માટે જિર્યા નથી કર્યું

અભુલ્લાહ બીજા હિલાલ કહે છે મેં ઈમામ સાદિક(અ.સ.)ને કેહતા સાંભળ્યા છે:

બેશક આસ્માનએ હુસૈન ઈબને અલી(અ.સ.) અને યહ્યા ઈબને ઝકરીયા(અ.સ.) પર જિર્યા કર્યું અને આ બંને સિવાય કોઈના પર જિર્યા નથી કર્યું. રાવી કહે છે મેં સવાલ કર્યો આસ્માનનું જિર્યા કરવાથી મુરાદ શું છે? ઈમામ(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું: ૪૦ દિવસ સુધી સુરજ લાલ રંગનો નિકળો હતો અને લાલ રંગમાં તુલ્લતો હતો. રાવી કહે છે કે આસ્માનના જિર્યાથી મુરાદ આ જ છે? ઈમામ(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું: હા

(૪) બરબરી કહે છે હું ઈમામ રેઝા(અ.સ.)ની પાસે ગયો તો ઈમામ(અ.સ.)એ મને કહ્યું: શું તુ આ ધુવડને જોઈ રહ્યો છે? આ લોકોને કહી રહ્યું છે. રાવી કહે છે મેં કહ્યું: મારી જાન આપ પર કુર્બાન થાય હું આપને સવાલ કરવા આવ્યો છું. પછી ઈમામ(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

આ ધુવડ મારા જદ રસૂલે ખુદા(સ. અ. વ.)ના જમાનામાં ઘરોમાં, મેહલોમાં રેલતું ઈબને અને જ્યારે લોકો ખાવાનું ખાતા તો ઉડીને તેઓની સામે આવીને બેસી જતું હતું. લોકો તેની સામે ખાવાનું રાખી દેતા હતા અને પાણી પીવડાવતા હતા અને તે ઉડીને પાછુ પોતાના માળામાં ચાલ્યુ જતું. પરંતુ જે દિવસે ઈમામ હુસૈન (અ.સ.) ને શાહીદ કરી દીધા તે દિવસથી તેણે ઘરોમાં રેલવાનું છોડી દીધું અને સુમસામ પહોંચ અને જંગલોમાં રેલવા લાગ્યું અને કહે છે: તમે લોકો બદતરીન ઉમ્મત છો. તમે તમારા નબીની દુષ્પત્રના ફરજિદને કંતલ કરી દીધા. હવે હું તમારી પર ક્યારેય ભરોસો નહીં કરું

ઈમામ સાદિક(અ.સ.) ફરમાવે છે:

બેશક ધુવડ દિવસે રોજા રાખે છે પછી જ્યારે રોજો ખોલે છે તો સવાર સુધી હુસૈન(અ.સ.) પર પોતાની મુંગી રીતે મરસીયો પઢે છે

હુસૈન ઈબને અખી મંજુર છહ્ના ઈમામ(અ.સ.)થી રિવાયત કહે છે: મેં ઈમામ(અ.સ.)ને ધુવડના બારામાં કેહતા

સાંભળ્યા છે: શું તમારામાંથી કોઈએ ધુવડને દિવસે જોયું છે? ઈમામ(અ.સ.)ને કેહવામાં આવ્યું: ક્યારેય પણ તે દિવસે દેખાતું નથી ફક્ત રાતે દેખાય છે. ઈમામ(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

બેશક ધુવડ હંમેશા આબાદીમાં રેલતું હતું. પરંતુ જે દિવસે હુસૈન(અ.સ.) ને શાહીદ કરવામાં આવ્યા, તે જે દિવસે તેણે પોતાની ઉપર વાજુબ કરી લીધું કે તે ક્યારેય પણ હવેથી આબાદીમાં નહીં રહે અને હંમેશા જંગલ અને રણોમાં રેલશે. ત્યાર બાદ આજ સુધી ગમજદા રહે છે, દિવસે રોજા રાખે છે ત્યાં સુધી કે રાતનું અંધારુ ફેલાઈ જ્ય છે અને જ્યારે રાતનું અંધારુ ફેલાઈ જ્ય છે તો સવાર સુધી હુસૈન(અ.સ.) પર મરસીયો પઢે છે (જિલાઉલ ઓયુન, પાના: ૪૩૩)

(૫) આમાલી સદૃકમાં મુફજીલ ઈબને ઉમરથી મોઅતબર સનદની સાથે ઈમામ સાદિક(અ.સ.)થી પોતાના બાપ દાદાઓની સનદથી વર્ણન થયું છે:

એક દિવસ ઈમામ હસન(અ.સ.) ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ની પાસે તશરીફ લઈ ગયા. જ્યારે ઈમામ હુસૈન (અ.સ.) ની નજર ઈમામ હસન(અ.સ.) પર પડી તો ઈમામ(અ.સ.) એ જિર્યા કર્યું. પછી ઈમામ હસન (અ.સ.) એ ફરમાવ્યું: અય અબા અબદીલ્લાહ હુસૈન (અ.સ.)! તમને કઈ વાતે રોવડાવ્યા? ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) એ જ વાબ આર્યો: હું આપ પર આવવાવાળી મુસીબતો પર જિર્યા કરી રહ્યો છું. પછી ઈમામ હસન(અ.સ.) એ ફરમાવ્યું: હું એ હું જેને ધોખાથી જહેર આપીને શાહીદ કરી દેવામાં આવશે, પરંતુ અય અખુ અબદીલ્લાહ હુસૈન(અ.સ.) તમારો દિવસ (આશુરા) જેવો કોઈ દિવસ નથી. ૩૦,૦૦૦ નું લશકર તમારી ઉપર હુમલો કરશે જે દાવો કરતા હશે કે અમે મોહમ્મદ(સ. અ. વ.)ની ઉમ્મતામાંથી છીએ અને દીને ઈસ્લામના માનવાવાળા છીએ. તમને કંતલ કરવા અને તમારું લોહી વહાવવા માટે ભેગા થયા હશે અને તમારી હુરમત પામાલ કરવા અને તમારી જુરીયત અને એહેલે હુરમતે કેદી બનાવવા અને માલો અસબાબ લુંટવા માટે જમા થશે. એ સમયે ચોક્કસ બની ઉમરથી લાનતના હક્કાદાર થશે અને આકાશમાંથી લોહીવાળી માટીનો વરસાદ થશે અને આપ પર દરેક ચીજ જિર્યા કરતી હશે ત્યાં સુધી કે જંગલોમાં જાનવરો અને

અનુસંધાન પાનાનં. ૨૮ ઉપર ...

ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)ના કાતિલો

અદ્દાહુ તખારક વ તખાલા કુચાને મજૂદમાં સુરએ શોઅરાની આયત નંબર ૨૨૭ માં જાલિમોના અંજામના બારામાં દીર્ઘાદ ફરમાવે છે:

સ યદ્યુતમુદ્દલજીન જલમુ અચ્ય મુન્કલબીન
યન્કલેબુન

નજીકમાં જ જાલિમો આણી લેશે કે તેઓ કઈ
જગ્યાએ પાછા ફેરવવામાં આવશે

અગર આપણે આ આયત પર વિચાર કરીએ તો આયત એ બાબત તરફ નિર્દેશ કરે છે કે જાલિમો ખુબ જ જલ્દી પોતાના બુરા અંજામ સુધી પહુંચેશે અને આ એજ આયત છે કે જેની તિલાવત ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)ના મુખારક સરે કરી હતી જ્યારે આપના કપાયેલા સરને જાલિમોએ એક જાડ પર લટકાવ્યું હતું.

સ યદ્યુતમુદ્દલજીન જલમુ અચ્ય મુન્કલબીન
યન્કલેબુન

(તક્સીરે નુરુસ્સક્લૈન, ભાગ: ૪, પાના: ૭૪)

અમે પોતાના આ સંક્ષિપ્ત લેખમાં એ બનાવો અને હુદ્દીસો પર નજર કરીશું કે એ લોકો કે જેઓ ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)ના કત્લમાં શામિલ હતા, તેઓને અદ્દાહુ કેવી રીતે ખુબ જ જલ્દી અગ્રાબની અંદર મુજેલા કર્યા અને તેઓની એ દુન્યવી હાજરો પુરી ન થઈ જેની લાલયમાં તેઓ ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)ના કત્લ પર તૈયાર થયા હતા.

ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)એ ઉમરે સાચા મલાઉનને દીર્ઘાદ ફરમાવ્યું: બેશક મારા કત્લ પછી તું દીરાકના ઘઉં નહીં ખાઈ શકીશ. તો એ મલાઉને મજાક ઉડાવતા કહ્યું: અગર ઘઉં નહીં તો હું જવ ખાઈ લઈશ અને જેવી રીતે ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)એ તેને આગાહી કરી હતી તેમજ થયું. તે રય શહેર સુધી પહુંચેંચી ન શક્યો અને જનાબે મુખ્તારએ તેને કત્લ કરી દીધો.

(મનાકિબ દીજને શેહરે આશોબ)

એક અન્ય હુદ્દીસમાં મળે છે કે ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)ના

જૈમામાંથી જે કાંઈ ખુશબુ લૂંટવામાં આવી હતી તે જે ઔરતે લગાવી તેને કોઢની બિમારી થઈ ગઈ.

અબુલ કાસિમએ રિવાયત કરી છે કે એક શખ્સે ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)ને કહ્યું કે અય હુસૈન આપને ફુરાતમાંથી એક ટીપુ પાણી નહીં મળે ત્યાં સુધી કે આપને મૌત આવી જાય અથવા એ કે આપ દીજને ઝિયાદના હુકમને કબુલ કરી લ્યો.

ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

બારે દીલાહા! આને ખ્યાસથી દીલાક કર અને તેને હરગીજ બક્ષાઈ નહીં. પછી તે શખ્સ પર ખ્યાસનો ગલબો થયો. તે શખ્સ એટલું બધું પાણી પીતો હતો છતા પણ તેની ખ્યાસ બુઝતી ન હતી. તે દ્વારા ખ્યાસ કરીને ચીખો પાડતો હતો ત્યાં સુધી કે તેનું પેટ ફાટી ગયું.

આ એ બદબદ્ધત લોકો હતા જેઓ ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)ની વાસ્તવિક માઅરેફત રાખતા ન હતા. દુનિયાની મોહુબ્બતે તેઓને આખેરતના દર્દનાક અગ્રાબના ખૌફથી બેપરવા બનાવી દીધા હતા. તે લોકોએ ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)ની ઉપર પાણી બંધ કર્યું જ્યારે કે એ લોકો જાણતા હતા કે ઇમામે વક્તના મુકદસ વૃજુદના લીધે અદ્દાહુ આસ્માનમાંથી વરસાદ નાભિલ કરે છે અને પાણી જેવી મહાન નેઅમત કાએનાતને હાંસિલ થાય છે. આ એ જહુન્નમવાસીઓ હતા કે જેઓએ ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)ના માટે પાણી પર પેહરો લગાવી દીધો, જ્યારે કે આ પાણી ઇમામ(અ.સ.)ના જ સદકામાં જમીન અને જમીનવાસીઓને તૃપ્ત કરે છે. પરવરદિગાર! જે લોકોએ ઇમામ હુસૈન(અ.સ.) પર પાણી બંધ કર્યું અને તેમના પર જુદ્ધમો કર્યા, તેઓ પર તારો સૌથી ખરાબ અગ્રાબ નાભિલ કર અને જે લોકો પણ ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)ના કત્લ પર રાજી છે, તેઓને દુનિયા અને આખેરતમાં જલીલ અને દૃસ્વા કર અને આવા લોકોનું ડેકાણું જહુન્નમ બનાવ.

એક વલદુજ્જિના જે દારમ કબીલાનો હતો, તેણે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ને તીર માર્યું, જે આપ(અ.સ.)ના મુખારક ગળા પર લાગ્યું. જેમાંથી ખુન વહેતુ હતું અને ઈમામ(અ.સ.)એ ખુનને આસમાનની તરફ ફેંકતા હતા. ત્યારબાદ એ શકી એવી બલામાં ફસાયો કે ઠંડી અને ગરમીની ફરિયાદ કરતો હતો. તેના પેટમાંથી આગની ગરમી નીકળતી હતી અને તેની પીઠ ઠંડીના લીધે ધૂજતી હતી. લોકો એ બદબખ્તની પીઠની પાછળ આગ રોશન કરતા હતા અને તેની આગની પાસે પંખે ચલાવતા હતા અને તેના પેટ ઉપર બરફ રાખતા હતા. તે મલઉન ઘાસના લીધે ફરિયાદ કરતો હતો. પાણી પીઠો હતો પરંતુ તૃપ્ત થતો હતો નહીં ત્યાં સુધી કે તેનું પેટ ફાટી ગયું.

ઇથે બાબવચ્છુએ મોતબર સનનથી યાકુબ બીન સુલૈમાનથી રિવાયત કરી કે હજાજના જમાનામાં જ્યારે અમે ભયભીત થયા તો અમારામાંથી અમૂક લોકો શહેરમાંથી લાપાઈ છુપાઈને કુફાથી બહાર આવી ગયા અને હું પણ તેઓની સાથે હતો ત્યાં સુધી કે અમે કરબલા પહોંચ્યા અને ત્યાં આરામ કરવાની જગ્યા શોધી. અમને કુરાતના કિનારે એક જૈમો દેખાયો અને અમે કહ્યું કે આપણે તેમાં પનાહ લઈએ. અમે એ જૈમામાં આરામ કરી રહ્યા હતા કે એક અજાણ્યો શાખ્સ અમારી પાસે આવ્યો અને કહ્યું કે હું મુસાફિર છું. શું હું તમારી સાથે આ જૈમામાં રાત વિતાવી શકું છું? અમે તેને રજા આપી પછી જ્યારે સૂરજ અસ્ત થઈ ગયો અને રાતનું અંધારુ છવાઈ ગયું તો અમે દીવો સણગાવ્યો અને ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) અને તેમની મુસીબતોનો ડિક કરવા લાગ્યા અને કહ્યું કે જે લોકો ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના કલમાં શામિલ હતા, અદ્દાહ તેઓને દુન્યવી બલામાં ફસાવી દીધા.

તે અજાણ્યા શાખ્સએ કહ્યું: હું પણ એ લોકોમાંથી હું જેઓએ ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ને કલ કર્યા છે પરંતુ અદ્દાહની કસમ આજ સુધી મારા પર કોઈ મુસીબત નથી પડી. બેશક તમે લોકો જુદા છો. પછી અમે ખાપોરા થઈ ગયા. એ દરમિયાન દિવાની રોશની ઓછી થઈ અને તે શાખ્સ ઉભો થયો કે પોતે તેની રોશનીને બરાબર કરે પરંતુ આગ તેના હુથમાં, તેની દાઢીમાં લાગી ગઈ. તે ફરિયાદ કરતો આગને બુજાવવા માટે કુરાતમાં કુદી પડ્યો. ખુદાની કસમ અમે જોયું કે તેણે પોતાનું માથું પાણીમાં નાખ્યું પરંતુ આગ પાણીની ઉપર હતી. તે જે જગ્યાએ પાણીમાંથી પોતાનું મોકુ બહાર કાઢતો

ત્યાં આગ પહોંચી જાતી અને ફરી તે પોતાનું માથું પાણીમાં નાખી દેતો. તે એવું કરતો રહ્યો ત્યાં સુધી કે તે મલઉન જહન્નમ વાસિલ થઈ ગયો.

ઇથે બાબવચ્છુએ કાસિમ ઇથે અસ્થગથી રિવાયત કરી છે કે બાંધી દારમભાંથી એક શાખ્સ જે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના કલમાં શામિલ હતો, મારી પાસે આવ્યો. તેનો ચેહરો કાળો હતો. જો કે અગાઉ તે શાખ્સ ખૂબ જ ખુબસુરત હતો. મેં તેને કહ્યું: હું તો તારા ચેહરાનો રંગ બદલાઈ જવાના લીધે તને ઓળખો જ ન શક્યો. તારા ચેહરાનો રંગ કેવી રીતે બદલાઈ ગયો? તેણે કહ્યું કે મેં ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના અસહાભમાંથી એક ખુબસુરત શાખ્સને કલ કર્યા છે કે જેની પેશાની પર સજ્જાઓના નિશાન છે અને હું તેનું સર લાવ્યો છું.

કાસિમ કહે છે કે મેં જોયું કે તેના ઘોડાના પગોથી એક સર લટકાવેલું છે અને ઘોડાના ચાલવાના લીધે તે ઘોડાથી ટકરાતુ હતુ. મેં મારા વાલિદને કહ્યું: કાશ તે આ મુખારક સરને થોડુક ઉંચ રાખત જેથી આ મુખારક સરની સાથે આ બાબત ન બનત. મારા વાલિદ કહ્યું: અય મારા બેટા જે મુસીબત આ કાતિલ પર પડી છે તે તેના કરતા વધારે સખ્ત છે જે આ મુખારક સર પર ઘોડાના પગોના લીધે પડી રહી છે. મારા વાલીદ મને કહ્યું કે આ કાતિલે મને બતાવ્યું છે કે જ્યારથી મેં તેને શહીદ કર્યા છે દરેક રાતે જ્યારે હું સુવ છું, ત્યારે એક શાખ્સ મારા ઘ્વાબમાં આવે છે અને મારુ ગિરેબાન પકડીને જેંચીને મને જહન્નમમાં લઈ જાય છે અને મને તેમાં ફેંકી દે છે અને હું સવાર સુધી તેમાં રહું છું.

ઉમર ઇથે ઉમૈર તમીભીનું બયાન છે કે જ્યારે ઇથે જિયાદ મલઉન અને તેના મલઉન સાથીઓના સરોને કુફામાં લાવવામાં આવ્યા તો હું પણ એ લઈનોના સરોનો તમારો જોવા માટે ગયો તો જોયું કે લોકો કહી રહ્યા છે: તે આવ્યો પછી એક સાપ આવ્યો અને તે સરોમાંથી ઇથે જિયાદ મલઉનનું સર શોધવા લાગ્યો. જેવું તેને તે મલઉનનું સર મળી ગયું તો તે તેના નાકમાંથી અંદર ગયો અને બહાર આવ્યો. ફરીવાર નાકમાં ગયો અને બહાર આવ્યો.

ઇથે શેહરે આશોભએ રિવાયત કરી છે કે અભજર ઇથે કાબ મલઉનના હાથ કે જે હાથોથી તે લઈનાએ ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ના અમૂક કપડા ઉતાર્યા હતા, તે ગરમીની મૌસમમાં

લાકડીની જેમ સુકા થઈ જતા અને ઠંડીની મૌસમમાં એ બંને હાથોથી ખુન નીકળતું હતું.

રિવાયતમાં છે કે જાબીર ઈબ્ને યગીદાએ ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)નો અમારો જેવો પોતાના નજીસ માથા પર બાંધ્યો તે પાગલ થઈ ગયો.

ઈબ્ને હાશિર કહે છે કે અમારો એક સાથી ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ની વિરુદ્ધ જંગ માટે ગયો. જ્યારે તે પાછો ફર્યો તો પોતાની સાથે એક ઉંટ અને કેસર લાવ્યો. જ્યારે તે કેસરને પીસવામાં આવ્યું તો તેમાંથી આગ નીકળી. તેની પત્નિએ આ કેસરને પોતાના હુથમાં લગાવ્યું તો તેને કોઢ થઈ ગયો અને જ્યારે તે ઉંટને ઝબુ કરવામાં આવ્યું તો તેના જે હિસ્સામાં છરી ચલાવતો તેમાંથી આગ નીકળતી.

ખાલિદ કહે છે કે હું મારા પિતા અબી રજાઅ અતારીની પાસે બેઠો હતો. મારા પિતાએ મને કહ્યું કે એહુલેબૈત (અ.મુ.સ.)ના માટે ઐર સિવાય બીજુ કાંઈ ન કેહજે. એ દરમિયાન એક શાખ્સ આવ્યો જે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની વિરુદ્ધ કરબલામાં હાજર હતો અને તેણે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) માટે અપોગ્ય શાખ્દો કહ્યા. પછી અદ્દાહે તેના પર બે તીર ફેંક્યા અને તેની આંખોની રોશની ચાલી ગઈ.

જે લોકોએ એહુલેબૈત(અ.મુ.સ.)ની ઉપર ઝુલ્ભની બુનિયાદ રાખી એ લોકોએ માત્ર દુનિયાને શ્રેષ્ઠ રેહનુમા અને તરબીયત કરનારથી વંચિત જ નથી કરી દીધા પરંતુ ઝુલ્ભના સિલસિલાને વધુ લંબાવી દીધો છે. આથી એહુલેબૈત (અ.મુ.સ.)થી મેહરભીયતના લીધે જે મુશ્કેલીઓ પૈદા થઈ, આપસમાં જે લડાઈઓ થઈ, જે તાકતવરે કમજોર ઉપર ઝુલ્ભ કર્યા, તે બધું તે લોકોના કારણે હતું, જેઓએ લોકોને એહુલેબૈત(અ.મુ.સ.)થી દૂર કરી દીધા. આથી ઈસ્લામી ઈતિહાસના ૧૪ સદીના સમયગાળામાં કોઈ બેગુનાએ નથી માર્યો જતો, કોઈ મજલુમ પર ઝુલ્ભ નથી કરવામાં આવતો, કોઈ હકદારના હક્કને નથી છીનવવામાં આવતો સિવાય એ કે તેની બુનિયાદી જવાબદારી એ લોકો પર આવે છે, જેઓએ લોકોને બાબે મદ્દીનતુલ ઈલમ - ઈલમના શહેરના દરવાજાથી દૂર કરી દીધા. તેમના પર ઝુલ્ભો કર્યા અને તેમના મુકાબલે હુલ્કા અને કમીના લોકોને જુઠા બનાવો થકી મોહતરમ બનાવી દીધા. આથી જ્યારે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના કાતિલોનું લીસ્ટ તૈયાર કરવામાં આવરો તો પેહલુ નામ તેનું આવરે જેણે

મૌલાએ કાયેનાતનો હક ગસ્બ કર્યો.

સચ્યદ ઈબ્ને તાઉસે પોતાની કિતાબ લુહુફમાં અબુલલાહ ઈબ્ને રિયાહથી વર્ણન કર્યું છે કે તે કહે છે કે મારી મુલાકાત એક આંધળા શાખસથી થઈ, જે ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ના કલ્બમાં શામિલ હતો. તેને તેની આંખની રોશની ચાલી જવાનું કારણ પુછવામાં આવ્યું તો તેણે કહ્યું: હું તે લોકોમાંથી હું જે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)થી જંગ કરવા ગયા હતા. હું નવ આદમીઓની સાથે હતો. મેં જંગમાં કોઈ નેઝો નથી ચલાવ્યો, ન તો તલવાર ચલાવી અને ન તો કોઈ તીર ફેંક્યુ. જ્યારે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ને શહીદ કરવામાં આવ્યા અને હું ઘરે પાછો ફર્યો તો હું નમાજે ઈશા પઢીને સુઈ રહ્યો હતો કે ખ્વાખમાં જોયુ કે એક શાખ્સ મારી પાસે આવ્યા અને કહ્યું કે ચાલ તને રસુલે ખુદા(સ.અ.વ.) બોલાવે છે. મેં કહ્યું: મારે તેમનાથી શું કામ? તે શાખ્સે મને જવાબ ન આપ્યો અને મારો કોલર પકડીને મને રસુલે ખુદા(સ.અ.વ.) પાસે લઈ ગયો. મેં જોયું કે રસુલે ખુદા(સ.અ.વ.) રણમાં ગમગીન બેઠા છે અને બાયોને કોણીઓ સુધી ચઢાવીને મુખારક હુથમાં એક હથિયાર લીધેલુ છે. એક ફરિશતો ઉભો છે અને એક આગવાળી તલવાર તેના હુથમાં છે અને એ નવ શાખ્સોને કે જે મારી સાથે હતા તેને કલ્બ કરી રહ્યો છે. પોતાની તલવાર જે શાખ્સને મારે છે, આગ તેના શરીરમાં સળગી ઉઠે છે અને તે બળી જાય છે. ફરી તે જીવતો થાય છે અને ફરી એ ફરિશતો તેને કલ્બ કરે છે. મેં જ્યારે આ હાલતને નિહાળી તો ગોઠણભેર બેસી ગયો અને કહ્યું: અસ્સલામો અલયક યા રસુલલલાહ(સ.અ.વ.). આં હુઝરત(સ.અ.વ.)એ સલામનો જવાબ ન આપ્યો અને એક મિનિટ સર મુખારક જુકાવી રાખ્યું અને કહ્યું: અય દુશમને ખુદા! તે મારી હુરમતને પામાલ કરી. મારી હિતરતને કલ્બ કરી. મારા હકનો ખ્વાલ ન રાખ્યો. મેં અરજ કરીઃ યા રસુલલલાહ મેં કોઈ નેઝો, તીર અને તલવાર નથી લગાવી. આં હુઝરત(સ.અ.વ.)એ ફરમાવ્યું: તે સાચુ કહ્યું છે પરંતુ તુ એ લશકરમાં હતો અને તે શકીઓના લશકરના સિપાહીઓની સંખ્યામાં વધારો કર્યો હતો. મારી પાસે આવ. જ્યારે હું પાસે ગયો તો જોયું કે એક થાળ ખુનથી ભરેલો છે અને આં હુઝરત(સ.અ.વ.)ની સામે રાખેલો છે. પછી આં હુઝરત(સ.અ.વ.)એ ફરમાવ્યું: આ ખુન મારા હુસૈનનું છે. આ ખુનથી બે સળીઓ મારી આંખોમાં ફેરવી દીધી. જ્યારે હું

અનુસંધાન પાનાન. ૨૮ ઉપર ...

અનુસંધાન પાના નં. ૩૦ થી શરૂ ...

મિત્રાન:

અમલ અને દાનિશની સાથે ઈન્સાન જ્યારે ભયભીત અને હેરાન પરેશાન થઈને કોઈ એવા મિત્રાન અથવા માપદંડને તલાશ કરે છે જેના થકી તે વહેમના તારને તોડીને યકીન અને પછી એને યકીન પર સાબિત કદમ છે અથવા નથી તેને જાણી લે અને સાબિત કદમ રહે તો ખુદાએ પોતાના બંદાઓના માટે મિત્રાન સ્થાપિત કરી દીધું છે. દાખલા તરીકે જોહેરે કેનાનો કિરદાર, હુરની બેચેની અમૂક ભિનિટો ઈમામે મજલુમની નજીકમાં મળ્યા કે અબદી જુંગીનું મજબુત યકીન મળી ગયું. હંઠોળીને જોયું તો તેનું વુજુદ મિત્રાન પર ખરું નહોતું ઉત્તરી રહ્યું. દુશ્મનીના ઉડાણો પડી પડીને દોસ્તીની તરફ એટલા આગળ વધ્યા કે ઈતિહાસ તેમની હયાતને હંમેશા માટે હિદાયતનો માઈલસ્ટોન (સીમાચિક) સમજતા રેહશે. હુર કેવી રીતે બેચેન થયા, જોયું કે પોતાનો કિરદાર મિત્રાનથી હુલકો થઈ રહ્યો છે, આશુરની સવારે કેવી રીતે પોતાના મૌલાના કદમોમાં માથું રાખી દીધું હતું. હજ થોડા દિવસનો બનાવ છે:

શૈખ હુસન કે જે આલિમ હતો. મોહકીક હતો, જમીરવાળો હતો, હકનો તલબગાર હતો. પોતાના ઈદમને જ્યારે મિત્રાન પર રાખીને વજન કર્યું તો ખબર પડી કે જહન્નમની તરફ જઈ રહ્યો છે. મિસ્રના અંધકાર બર્યા માહોલમાંથી ઉભરીને આવ્યો અને એ કે તેના શબ્દોમાં કે અગર મૌલા હુસૈન(અ.સ.) હુરને માફ કરી શકે છે તો શું મારી ખતાઓને માફ નહીં કરે? જ્યારે મિત્રાન પર ખરો સાબિત થયો તો કત્લનો ફિતવો તેના માટે મધ્યથી વધારે મીઠો હતો. કત્લ કરી દેવામાં આવ્યો, લાશને સડકો ઉપર ઘસેડવામાં આવી, માથું સળગતી આગમાં નાખી દેવામાં આવ્યું. શું ફરક પડ્યો અલ્લાહ તથારક વ તથાલાએ સરપરસ્તી કરી અને પોતાના બંદાને અંધકારમાંથી નૂર તરફ લઈ આવ્યો. મિત્રાન પર દરેકને પોતાના કિરદાર અને હુસને ખુલ્કને પરખવાનો મૌકો આ ટૂંકી જુંગીમાં નસીબ થશે.

અગાદરીના દિવસો છે. મીમબરો પરથી એહેલેબેત (અ.મુ.સ.)નો દર્સ શરૂ છે. અગર દુશ્મનોની ચાલીસ હજાર દર્સગાહો ખુલ્લી છે તો આપણા લાખો મીમબરોથી દરેક ગામ,

દરેક વસ્તી, દરેક શહેરમાં, હુસૈનીયત, ઈમામત, રિસાલત, કયામતનો દર્સ થઈ રહ્યો છે. આપણા કાળા કપડા તેની પેહચાન છે. રહું એ આપણી તવજજોહનું સમર્થન છે. ફર્શો અજા પર ઈમામે વક્તની નજર આપણી ફઝીલત છે અને રૂમાલે જહારા આપણા આંસુઓના માટે જાડો મિત્રાન પર પોતાના કિરદાર અને પોતાના કુટુંબના કિરદારને પારખવાની સનદ છે. જે જુહુરના સમયે અને રોજે મેહશર અને મેહશરના ફંસલો કરનાર (ખુદા)ની સામે પેશ કરવા માટે કંઈક તો છે જે નજીતનો જરીઓ બનશે. આ આગ વરસાવતા જમાનામાં જનાબે જેહારા(સ.અ.)ના ચાહવાવાળાઓનો જિર્યા આપના લાલ હુસૈનની શહાદત પર એવી રીતે છે જેમ પ્રસ્તાવનામાં પોતાની ક્ષમતા પ્રમાણે મુશાહેદાની અસર હેઠળ આ કંબું હતું: કયાં આગ વરસાવતી ગરમી અને કયાં નરમ અને નાજુક પાંખડીઓવાળા ફુલ અને તે કેવી રીતે બાળી નાખનારી ગરમીમાં પોતાની તાજગી અને ખુશનુમાઈની તરફ આશ્ર્યજનક નજરોને ઉઠીને જોવાની દાવત આપી રહ્યા છે. હુવે વાંધો ઉપાડનાર તીખા અને વાંકા અંદાજમાં ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના શયદાઈઓની તરફ ગાણતરી પૂર્વક હદ ઓળંગવાની આંગળી આમ કહીને ન ઉઠાવે કે મેહશરના હુંગામમાં જ્યાં ઈન્સાન તેના પરસેવામાં ડુબેલો હશે, સૂર્ય સવા નેઝા પર હશે, દિમાગ પાકી રહ્યા હશે. એ ભયંકર માહોલમાં ઈમામ(અ.સ.)ની ચાહતથી જોડાયેલા સમજદાર લોકો હંડા છાયામાં હશે, તૃપ્ત હશે, હોઠો પર શુષ્કે ખુદા હશે, દુન્યવી જુંગીમાં રહતી આંખોમાંથી જે આંસુ ટપક્યા હતા તે પાણીદાર મોતી થઈને ચારે તરફ વિભેરાયેલા હશે અને મેહશરની રેહમતોના પૈગામ અને સલામ હશે, કપાળો પરથી મવકતના નૂરની કિરણો નીકળીને સાથે ઉભા રેહનારાઓનું ધ્યાન ખેંચશે. અગર આજની દુનિયા પોતાના ભૌતિક વિકાસ અને પ્રગતિને મુકદર સમજાને ખુદાની કુદરત કે જેનો ગલબો બંને પથીમાં અને બંને પૂર્વો પર છે તેના મુંકીર થઈને ભલે જુલ્દો સિતમ કરે તો તે યાદ રાખે કે અલ્લાહ કે જે ખાલિકે કાઓનાત છે, તેણે આ દુનિયા એ લોકો માટે નથી બનાવી પરંતુ એ બિચારાઓ અને બેકસોના માટે બનાવી છે જે તેની દુનિયામાં કમજોર કરી દેવામાં આવ્યા છે. ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની પાસે કેવું લશકર હતું? ઈમામ મુસા કાર્બુર(અ.સ.)એ પોતાની જુંગીનો મોટા ભાગનો હિસ્સો કેદખાનામાં વિતાવ્યો. ઈમામ રેઝા(અ.સ.)ની સામે હાર્દન

અને મામુનની મકો સિયાસત અને પુષ્કળ ફૌજ અને મોટી તાકાતની સામે બચાવ માટે કયું હથિયાર, તીર, તલવાર, ઢાલ, નેરા, સિપાહી અને લડાયક ફૌજ હતી? પરંતુ જરા નજર ઉઠાવીને જુઓ સદીઓ પસાર થઈ ગઈ. ઈમામ(અ.સ.)ના આશિકોના કાફ્લાના ટોળેટોળા ચાલ્યા આવે છે. અરફાના દિવસે કરબલામાં એક બિલકત ઉભરાઈ પડી હતી. યા હુસૈન - યા હુસૈનની દિલનશીન અવાજ ગંબદે હરમના તરફ આગળ વધી રહી હતી. શું થયું, કેવી રીતે થયું, કોણે કર્યું. આ મજલુમોની આરામગાણો તરફ ક્યાં લોકો છે જે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના હરમથી અખ્ભાસે જરી(અ.સ.)ના હરમ તરફ દોડી રહ્યા છે કે મૌલા તમારા હરમમાં આવવાની ઈજાજત આપી દ્યો. તે દરખારે કરીમ ઈધ્બે કરીમ છે, બધાની દુઆ કબુલ થાય છે, બધાની હાજરો પુરી થાય છે અને ઝાંચે દુનિયાની હાજરો લઈને થોડા જાય છે. તેઓ તો એટલા માટે જાય છે કે તેઓને એ તોફિક મળે કે તેઓ દુનિયાના સખ્ત ઈમ્તેહાનથી મુસ્કુરાતા, મવદતના કુલોની ખુશબુલ લઈને આ દુનિયામાં જ્યાં સુધી જીવતા રહે સાથે સાથે ચાલે અને અંત પણ આ રસ્તા પર ચાલતા ઘેરની સાથે થાય અને એ હોંસલો મળે જે નાજુક જીવ કુલોની પાંખીઓથી સૂરજની બાળી નાખતી કિરાણોના હોંસલાને પસ્ત કરી દે.

સાચું છે કે આ હોંસલા માટે ઝમીર જોવે, ઈલમ હોવું જોઈએ, ઈમામતની મારેફતની તલાશ જોઈએ, નૂર હાંસિલ કરવા માટે સખ્ત દિલી નહીં, દિલનું નાજુક હોવું જરૂરી છે. સારી વાત કબુલ કરવા માટે કદબે સલીમ આગળ વધે એ સમેયે આ વાત સમજમાં આવી જશે.

**કુલકી પતીસે કટ સકતા હૈ ઇરેકા જગર
મર્દ નાદાં પર કલામે નર્મ વ નાજુક બે અસર**

---૦૦૦---

અનુસંધાન પાના નં. ૨૭ થી શરૂ ...

જાગ્યો તો આંધળો થઈ ગયો હતો.

આથી એ લોકો કે જેઓ કરબલામાં હાજર હતા અને જેઓએ તીર અને તલવારથી ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની સાથે જેંગ નથી કરી પરંતુ ત્યા રહીને દુશ્મનની સંખ્યામાં વધારો કર્યો છે, તે પણ અલ્લાહના અજાબના હક્કાર થયા અને બિલકુલ એજ રીતે એ લોકો જે આજના ઝમાનામાં છે અને ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ના કંતલ પર રાજુ છે, એ બધાથી વારિસે હુસૈન,

હુજરત ઈમામ મહુદી(અ.સ.) પોતાના જુહુર પછી બદલો લેશો. આ જ એ કારણ છે કે આપણે લોકો ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ના કાતિલો પર લાઅનત મોકલીને એ સાબિત કરીએ છીએ કે અમે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના કાતિલોથી રાજુ નથી અને રસુલે ખુદા(સ.અ.વ.)ના જુગરના ટૂકડા જનાબે ઝહરા (સ.અ.)નો હુક છીનવાવાળાઓ, તેમના પર જુલ્મ કરવાવાળાઓ, તેમના પર સણગતો દરવાજો પછાડવાવાળાઓ પર લાનત મોકલીને તેઓથી દૂરીને વ્યકત કરીએ છીએ અને ખુદાની બારગાહમાં એહુલેબૈત(અ.મુ.સ.)નો વસીલો આપીને દુઆ કરીએ છીએ કે પરવરાદિગાર પોતાની આખરી હુજાજતના જુહુરમાં જલ્દી ફરમાવ અને અમને તેમના મોહીબોમાં શામિલ ફરમાવ અને અમારો શુમાર તેમના અન્સારો અને મદદગારોમાં કરજે અને અમારા દિલોને એહુલેબૈત (અ.મુ.સ.)ના દુશ્મનોથી મરતા દમ સુધી બેઝાર રાખજે. આમીન.

અનુસંધાન પાના નં. ૨૪ થી શરૂ ...

દરિયાઓમાં માછલીઓ જિર્યા કરશે

આ પાંચ બનાવોને પુરતા સમજીએ છીએ નહિતર ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની શહાદત બાદની અસરો અને મોઅજ્ઞાઓ વાર્ણન કરવા માટે કિતાબો જરૂરી છે.

ખુદાવંદે આલમની બારગાહમાં દુઆ માટે હાથ ઉઠાવીએ કે અલ્લાહ આપણી આ નાની એવી કોશિશને કબુલ કરે અને આપણને ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના અજાદારોમાં શુમાર કરે અને વારિસે હુસૈન(અ.સ.) ઈમામે ઝમાના(અ.સ.)ના પૂરનૂર જુહુરમાં જલ્દી કરે.

આમીન સુખ્મ આમીન.

અનુસંધાન પાના નં. ૨૧ થી શરૂ ...

અને સિફ્ફતોને આપણે આપણા પોતા માટે નમુનાએ અમલ ગાળીએ.

આપણા સૌના કરોડો સલામ થાય એમની પવિત્ર જાત પર એ આશાની સાથે કે ખુદાવંદે આલમ જ્યારે પોતાના આખરી વલી હુજાજત ઈન્ઝીલ હસન અસ્કરી(અ.સ.)ને જાહેર કરશે તો તેમની સાથે રહીને ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના કાતિલોથી ઈન્ટેકામ લેવા વાળાઓમાં આપણો પણ શુમાર થાય. આમીન.

અનુસંધાન પાના નં. ૧ થી શરૂ ...

આપે છે કે જુઓ તમારા માટે ઈજ્ઞતેમાએ ડિકેન અશક્ય છે. ખાલિકે કાએનાત માટે કોઈ ચીજ અશક્ય નથી. વિચારવા લાયક વાત છે કે કુઅને મજદુમાં ઈશાદ ભારી તથાલા છે “જે અલ્લાહના કહ્જામાં તમામ દુનિયાની બાદશાહત છે તે ખુબ જ બરકતવાળો છે અને તે દરેક ચીજ પર કાદિર છે જેણે મૌત અને જુંદગીને પૈદા કરી જેથી તમને અજમાવે કે તમારામાંથી સૌથી બેહતરીન અમલ કરવાવાળો કોણ છે અને તે ગાલિબ અને ખુબ જ માફ કરવાવાળો છે” આ આયતે કરીમામાં આજમાઈશની સાથો સાથ અલ્લાહ, જલ્દ જલાલોહુની કુદરત, બાદશાહત અને વર્ચસ્વનો ડિક છે. અહીં ઈલમના સંશોધનનો તકાજો છે આ દિવસ રાતની ડિંદગીમાં તેની કુદરત, બાદશાહત અને ગલબાને જાગીએ, સમજુએ અને આજમાઈશ માટે તૈયાર રહીએ તો પછી ઉપરોક્ત ઈલાહી સિફાતોના મજહુરને કઈ રીતે નિહાળી શકાય, તેનો મજહુર છે, તો તેની જલ્દવહુગાહોની તરફ ઈન્સાનની નેક ફિતરત મુતવજજેદ રહે.

જે લોકો હક્કી તપાસમાં પોતાની ફિકને હંકતા રહે છે તેમના માટે કુઅને કરીમ તેના રસ્તાને સ્પષ્ટ કરી દે છે. આથી સખ્ત શાખ્ડોમાં કહે છે: કુઅનીન પર ચિંતન મનન શા માટે નથી કરતા. શું તેઓના ડિલો પર તાળા પડેલા છે. જ્યારે આ આયત થકી ફિકને ચલાવે છે અને સક્રિય બનાવે છે તો આગળ વધીને તેની ફિકને રોશની આપે છે. આમ કહીને: લકદ..... અમે રસુલોને સ્પષ્ટ નિશાનીઓ સાથે મોકલ્યા અને સાથો સાથ કિતાબ અને મિજાન તેઓની સાથે નાગ્રજીલ કર્યા.

સ્પષ્ટ નિશાનીઓ:

અંબિયા અને મુર્સલીનના સિલસિલા બાદ ખાતેમુલ અંબિયાની પવિત્ર જુંદગી અને પછી અબુલ અઈમ્માથી લઈને ખાતેમુલ અઈમ્મા સુધીની જુંદગીની દરેક પળ અગર નજર સમક્ષ રાખવામાં આવે અને પવિત્ર સીરતને સામે રાખીએ તો જ્યાં તાકાતવરો અને ઝાલિમ હાડિમો અને આણગમતા રાજકારણોના જુદ્ધમો સિતમ અને મકો ફેબ હુમલો છે. ત્યાં હકના હાદીઓની હિદાયતો અને જુંદગીની રીતભાત અને સમાજ સુધારણાના માટે આગળ વધવા પર વિચાર કરીએ તો એવું લાગે છે કે ઝાલિમના તમામ દાવ પેચ મજલુમની અવાજની સામે બેકાર થઈ જાય છે. સાચું છે આ કુદરતનો કરિશ્મો છે કે “ફુલની પાંખરીથી હીરાનું જીગર કપાઈ શકે છે” ઇ મહુનાના અલી અસ્ગાર(અ.સ.)ના હોઠો પર એક મુસ્કુરાહુટ એ હતી જેણે કેટલાય પત્થર ડિલોના જીગર તોડી નાખ્યા.

કિતાબ:

કિતાબ એટલે કુઅને કેવા કેવા અંદાજમાં ઈશારા કર્યા છે કે ખુદાની કુદરતને ઓળખો. હક તથાલાની મઅરેફત તરફ આગળ વધો. ઈલાહી કિતાબમાં જે માર્ગદર્શન છે તેના થકી ચારિત્ય ઘડતર જુંદગીની તરફ કોશિશ કરતા થઈ જાવ. આ આયતે કરીમા તમારા વુજુદને સુર્યમાળાની બુલંદીથી પણ વધારે ઉચે લઈ જશે.

વ ઈન્દ્ર મફાતેહુલ ગરબે લા યચ્છુલમોહા ઈલ્લા હોવ. વ યચ્છુલમો મા ફીલ બર્રે વલ્લ બર્રું. વ મા તસ્કોતો મિન્
વરકતીન ઈલ્લા યચ્છુલમોહા વ લા હબ્બતીન ફી ઝોલોમાતીલ્લ અર્જ વ લા રત્બીવ્લ વ લા યાબેસીન ઈલ્લા ફી કેતાબીમુ
મોબીન.

અને તેની પાસે જૈબની ચાવીઓ છે અને તેને તેની સિવાય બીજુ કોઈ નથી આણતું અને જે કાંઈ જમીન અને દરિયામાં
છે તેને પણ તે જ આણો છે અને કોઈ પાંદુ પણ (કોઈ વૃક્ષ પરથી) પડતું નથી સિવાય તે તેને ચોક્કસ આણો છે અને ન કોઈ
દાણો જમીનના અંધારામાં છે અને ન કોઈ લીની ન કોઈ સુકી ચીજ છે સિવાય એ કે તે સ્પષ્ટ કિતાબ (લલ્દે મેહકુજ)માં
મૌજુદ છે (સુ. અન્યાય, આયત: ૫૮)

અનુસંધાન પાના નં. ૨૮ ઉપર ...

